De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,
$ 2.00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*

Twee nommers vóór den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene herinnering. — [illegible] niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Centen.

Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Organ der Nederlanders in Noord - America.

11. JAARG. NO 43. SHEBOYGAN, WISCONSIN 5 DECEMBER 1860. GEHEEL NO. 563.

The Nieuwsbode
is published on WEDNESDAY of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
$2,00 per year, in advance.

ADVERTISING

Book and Job Printing
in all its branches in the Dutch, German and English languages correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

ROTTERDAM, 1 November. Eene door de Batavische handelsvereeniging afgezonden depeche luidt als volgt:

BATAVIA, 14 October. Negen hoofdleiders van de militaire insurrectie te Samarang zijn opgehangen. De Zwitsers in Banjermassing hebben nieuwe pogingen tot opstand aangewend, doch zij zijn allen ten onder gebragt met een gering verlies aan onze zijde. Overigens is het op Java rustig.

ROTTERDAM, 2 November. De minister van Oorlog heeft in overleg met den Minister van Koloniën bepaald, dat hier te Lande geene Zwitsers meer voor de Nederlandsche koloniale militaire dienst zullen mogen worden aangenomen, welke bepaling zich aanvankelijk alsmede uitstrekt tot alle Duitschers, ten einde misleiding omtrent den landaard te voorkomen. In het vervolg zullen dus geene andere vreemdelingen meer dan Nooren, Zweden en Denen tot een engagement voor de koloniale dienst mogen worden toegelaten.

MIDDELBURG, 31 October. Eenige dagen geleden is alhier gevankelijk binnengebragt een jongen van 14 à 15 jaren, de vroeger opgenomen geweest is in 't gesticht Nederlandsch Mettray en laatst verpleegd in het arm-, gast- en weeshuis te Vlissingen. Hij wordt verdacht van zoowel in laatstgemeld gesticht als ter zijner vroegere verplegingsplaats poging tot brandstichting te hebben aangewend.

— Te Vlissingen hebben Maandag avond twee matrozen, vreemdelingen, eene boot die aan het einde van de Dokhaven gewoonlijk vast ligt, losgesneden en zijn daarmede ontvlugt. Tot hiertoe zijn zij nog niet ontdekt, doch men meent de sloep drijvende te hebben gezien boven Terneuzen.

MAASTRICHT, 31 October. Heden morgen heeft alhier de teregtstelling van den wegens moord veroordeelden *Nathan van Sittard* plaats gehad. Deze persoon betoonde gedurende zijn vegtgeding eene hardvochtigheid, welke een ieder tegen hem innam. Bij het afbreken van het schavot is een der adsistenten van den scherpregter met een balk naar beneden gestort, en bewusteloos en zwaar gewond weggedragen.

GRONINGEN, 31 October. Heden heeft het Prov. Geregtshof alhier uitspraak gedaan in de zaak tegen *H. G. Engels*. Het Hof heeft den beschuldigde schuldig verklaard aan de misdaad van onwillige doodslag, en hem deswege veroordeeld tot eene tuchthuisstraf voor den tijd van 10 jaren en de kosten.

— Men berigt van Termunterzijl dat aldaar voor weinige dagen een walvisch strandde, die eene lengte had van 50 voet. Het dier was reeds gestorven en is aldaar voor een' hoogen prijs verkocht.

DELFT, 1 November. De heer *Janssens*, de tegenwoordige architect van het hotel van den heer *van Brienen* van de Groote Lindt te 's Hage, is ook met den bouw van het prachtig hotel der nieuwe nationale Bank, tegenover de St. Gudule Kerk, te Brussel, belast. Naar men verzekert, zal dit hotel tevens van eene vernuftige inrigting worden voorzien, ten einde, in geval van onlusten, de gewelven der Bank voorshands ontoegankelijk te maken. Het middel daartoe is eene in het vertrek van den directeur aangebragte veer, door het drukken waarop deze terstond zulk eene groote massa zand in den engen toegang tot de kelders kan laten vallen, dat deze ten minste gedurende drie dagen niet kunnen worden betreden.

AMSTERDAM, 2 November. De regenten der beide gasthuizen alhier hebben aan den Gemeenteraad een uitvoerig rapport ingediend over de verbetering van den staat dier gasthuizen, waarbij zij onder anderen voorstellen: dat ter verpleging van minvermogende zieken te dezer stede, de thans bestaande en zeer gebrekkige gasthuizen zullen worden vervangen door een gasthuis, geschikt ter verpleging van ongeveer 1000 lijders, en eene Kraaminrigting voor ongeveer 60 vrouwen; en dat deze beide inrigtingen zullen worden geplaatst op het terrein van het tegenwoordige binnen-gasthuis en van de aangrenzende gebouwen, daartoe door de stad beschikbaar te stellen of aan te koopen.

ZIERIKZEE, 3 November. De krijgsraad in de 1ste militaire afdeeling te dezer stede, heeft thans een vonnis geslagen in zake een soldaat van het 5de regement infanterie, alhier in garnizoen. Aangeklaagd wegens diefstal van zes centen, gepleegd ten nadeele van zijn kameraad, werd hij door den militairen regter hieraan schuldig verklaard en te dier zake veroordeeld tot een jaar kruiwagenstraf, met vervallenverklaring van den militairen stand. De veroordeelde was de medaille voor 24 jaren trouwe dienst.

OOSTERHOUT, 3 November. De handel in vee, welke in het begin der maand October niet levendig was, is op het laatst der maand, ten gevolge van het droge weder, verlevendigd. De prijzen zijn van de kalfkoeijen, alsmede van het vette vee, zoowel op de Belgische markten als in deze streken vooruitgaande. Kalfkoeijen golden van ƒ170 tot ƒ210. De doorvoer van vee naar Belgie bedroeg 388 stuks gedurende de maand October, makende het totaal van het sedert 1 Januarij jl. door deze stad gevoerde vee, 1350 stuks.

AMSTERDAM, 4 November. Heden morgen werden naar de cellulaire gevangenis aan de Leydsche poort overgebragt een man, kleedermaker van beroep, en, alles in ongehuwden staat met hem levende zijnde vrouw, wonende in eene der gangen op de [illegible], beschuldigd van het kind der vrouw, uit haar vroeger huwelijk, een jongetje van ongeveer 11 jaren, op eene verregaande wijze te hebben mishandeld. Het kind, vroeger door eene tante opgevoed, was reeds herhaalde malen weggeloopen en [illegible], en werd in den laatsten tijd niet meer op de straat gezien, doch hadden de buren dikwerf zijne kreten gehoord en daaruit afgeleid, dat het aan mishandelingen bloot stond. Door de buren gewaarschuwd, was de nachtwacht in den afgeloopen nacht de woning binnengetreden en vond het kind — volgens de moeder om zijne ondeugendheid — onder de bedstede verstopt, in beklagenswaardigen toestand, bijna naakt op den steenen vloer en met wonden overdekt liggen. Het kind werd onmiddellijk naar het gasthuis en de man en vrouw naar het politie-bureau vervoerd, van waar zij beiden heden morgen naar de cellulaire gevangenis zijn overgebragt. Het kind was bijna uitgeteerd en verkeerde in zoo lanigen toestand, dat het heden middag in het gasthuis overleden is.

WIJHE, 4 November. Daar het de natte weersgesteldheid het aan vele landbouwers niet toeliet hunne aardappelen bij tijds te rooijen, zijn thans reeds velen, die nog in den grond zijn, door het vriezende weder, hetwelk hier gedurende eenige dagen aanhoudt, in het land bevroren.

AMSTERDAM, 3 Nov. Voor eenige avonden werd te Maastricht door honderden arbeiders en werklieden aan een pas in den echt verbonden paar eene soort van serenade gebragt, bekend onder den naam van ketel of kattenmuziek, en wel om te doen dat de echtgenoot slechts voor zes weken zijne vorige vrouw door den dood verloor en thans reeds het huwelijksbootje is ingestapt.

GRONINGEN, 2 November. De winter, pas uit het Noorden aangekondigd, is reeds tot ons overgekomen. Gisteren en heden nacht heeft het vrij sterk gevroren, en heden morgen acht uur stond de thermometer nog op 32 F., bij heldere lucht en Z.O. wind. Sedert is de thermometer weder geklommen tot ruim 40 omstreeks den middag en stond heden avond 8 uur op 37.

GRONINGEN, 5 Nov. Men schrijft ons uit O. Pekela, d.d. 1 dezer: Den heer *Kraasenburg* alhier, bekend liefhebber der jagt, en die als zoodanig met zijne goed afgerigte honden gedurende dit jagtsaizoen reeds een aantal hazen heeft gevangen, kwam ter ooren, dat zich in de nabijheid eener boerderij in 't Westerwoldsche eenige vossen ophielden, welke de hoenderhokken en eendekooijen van den boer zeer onveilig maakten. Z.E. besloot, op aanzoek van den landbouwer, op deze roofdieren eene extra jagt te maken, en had het geluk, in een oogenblik een drietal er van meester te worden, waarvan een zich door zijne buitengewone grootte bijzonder onderscheidde en zich tegen de aanvallen van twee honden zoo hardnekkig verdedigde, dat een derde hond, *Davoust* genaamd, er mede aan te pas moest komen en dan ook door een stouten greep den kampstrijd besliste.

De westerwoldsche boer, ten hoogste verblijd over dezen goeden uitslag, onthaalde de polsstokdragers op spekpannekoeken.

DUITSCHLAND.

Het ligt geheel voor de hand, dat de bijeenkomst te Warschau, met zooveel ophef aangekondigd en zoo stil voorbijgegaan, nog niet zoo geheel wil verdwijnen uit de kolommen der dagbladen. Men had er toch zooveel van verwacht, en kan het nu, naar het schijnt niet goed opkrijgen, dat zij zoo geheel met niets zou opgaan. En toch — de meeste berigten, ook de meest competente, blijven volhouden, dat de bijeenkomst letterlijk tot niets heeft geleid, en dat zij wel degelijk daarom zoo spoedig weder is uiteengegaan en niet door den zoo onverwacht verergerden toestand der Keizerin weduwe van Rusland. Ook de gewone en veelal goedonderrigte weener berigtgever der *Hamb. Borsenh.* stemt met die berigten in, terwijl hij te gelijkertijd ontkent, wat gemeld is door den londenschen *Daily News*, dat, namelijk, de conferentie zou zijn mislukt, omdat door Rusland eene herziening van het traktaat van Parijs was verlangd, maar door Pruissen en Oostenrijk geweigerd. De correspondent der *Borsenh.* verzekert, en zegt er voor te kunnen instaan, dat de conferentie op niets is uitgeloopen, omdat het oorspronkelijk van Parijs uitgegaan en door Rusland met groote warmte aangeprezen voorstel tot het houden van een congres door Oostenrijk en Pruissen al aanstonds zeer bepaald werd van de hand gewezen. Eerst dan, wanneer het voorstel nopens het congres door beide laatstgenoemde Mogendheden meer gunstig ware opgenomen, zou Rusland, zijn te voorschijn gekomen met zijne voorstellen betrekkelijk eene herziening van het evenbedoelde traktaat. Thans echter was de russische minister van buitenl. zaken, vorst *Gortschakoff*, een te goed diplomaat, om niet in te zien, wat de ware beteekenis was geweest van de bijeenkomst te Coblenz, tusschen den pruissischen premier, den heer *v. Schleinitz*, en lord *Russell*, en van de daarop zoo onverwacht gevolgde verkoudheid van eerstgenoemde, die hem belette, om met den Prins Regent naar Warschau te gaan. En wat Oostenrijk betreft, zijne gronden tegen het houden van een congres laten zich volgens denzelfden weener berigtgever genoegelijk terugbrengen tot hetzelfde, wat Oostenrijk na den vrede van Parijs aanleiding gaf tot een voortdurend protesteren tegen het erkennen, of ook maar feitelijk aannemen, van een italiaansch vraagstuk. Dat vraagstuk wordt door Oostenrijk voortdurend geignoreerd, en evenzeer het bestaan van een venetiaansch vraagstuk, zoodat er dan ook van een tegen geldelijke vergoeding afstand doen van Venetie zelfs geen sprake kan zijn.

Had men daarentegen, meent de berigtgever, van een congres de verklaring kunnen verwachten, dat Venetie ten eeuwigen dage zou blijven behooren tot de oostenrijksche monarchie, dan zou men zich te Weenen hoogstdenkelijk tegen een congres niet zoo hardnekkig hebben verzet, zelfs ondanks de zoo jammerlijk in het water gevallen bepalingen van Villafranca. En zoo is het dan ook," zoo vervolgt hij o. a., "ten eenenmale duidelijk, waarom de russische en oostenrijksche diplomaten te Warschau zoo koel en ontevreden van elkaar afscheid hebben genomen. Oostenrijk is tot de overtuiging gekomen, dat Rusland tot niets anders bereid is, dan hoogstens tot eenige nietsbeteekenende demonstratien, in ruiling voor gewigtige concessien van Oostenrijk in het oostersche vraagstuk; en Rusland heeft ingezien, dat Oostenrijk tot dien prijs niet is te winnen."

Een berigtgever van hetzelfde blad uit St. Petersburg zegt o. a. over de bijeenkomst van Warschau, dat het in de russische hoofdstad de wensch was, van alle verlichte en regtschapene lieden, "*die de terugroeping van den russischen gezant uit Turijn zeer bitter critiseeren*," dat de genoemde bijeenkomst op niets moest uitloopen, gelijk dan thans ook, zegt hij, "*de vijanden van Oostenrijk triomferen, — zoowel hier als te Parijs*."

Bij dit alles, en aangenomen, dat dit een en ander althans niet zoo heel ver van de waarheid is, blijft het steeds van het hoogste belang, wat de uitslag zal wezen van Oostenrijks jongste pogingen, om zich, nu het in het buitenland overal het hoofd stoot, te versterken in het binnenland, en dan zien wij, dat het ook daarmede al weder is, gelijk wij het al aanstonds hadden verwacht: *kaf*-*werk*, d. i., broddelwerk; veel beloven, en weinig geven, hier wat geven en daar wat nemen, overal hoop opwekken, om ten slotte allen te leur te stellen.

Van die teleurstelling getuigen reeds bijkans al de berigten uit de verschillende Kroonlanden, ook die uit Hongarije. Men verlangt eene zelfregering, en de Regering, die een oogenblik den schijn aannam, alsof ook zij dat wilde, vangt o. a. al dadelijk weder aan met het *octrooijeren* van kieswetten, die op zichzelve, wat haar vorm betreft en onregtigen toestel, inderdaad het voorkomen hebben van eene persiflage. Als een bewijs van de wijze, waarop de jongste concessien thans, nu men nader hare ware beteekenis leert kennen, door het volk worden ontvangen, wordt o. a. medegedeeld, nl., naar de *Berl. Nachr.*, dat in de hoofdstad Weenen een der ingezetenen bij de illuminatie openlijk op een transparant durfde schrijven: "Een drievoudig *Hoch* voor den doorluchtige schenker van grondwettige lasten en belastingen."

Uit Insprück, waar, even als in Stiermarken, enz., de teleurstelling buitengewoon groot is, vroeg, na het bekend worden van het Keizerlijk manifest, iemand, naar aan het *Fr. Journ.* wordt geschreven: "Waarom zouden wij nu reeds illumineren; we weten immers nog niet eens, wat we gekregen hebben;" waarop een ander antwoordde: "Juist daarom moeten wij *nu* illumineren, want later hebben we er misschien nog minder aanleiding en lust toe, dan thans," — en de man had het maar al te goed begrepen; terwijl dat berigt eindigt als volgt: "Mogten de heeren toch eindelijk eens leeren inzien, dat voor 't minst het hart authonomisch is, en dat zich misschien op hoog bevel wel zoo hier en daar een hofrand kan opwinden, (*begeistren*,) maar nooit het Volk."

Te Weenen waren dan laatstelijk ook weder geruchten in omloop, dat ook de ministers van binnenl. zaken en van finantien zouden aftreden, en de Weener *Presse* zegt zelfs, er een oogenblik aan te hebben geloofd, doch er ook reeds weder van te zijn teruggekomen. Hoe voorts Oostenrijk, bij zijne politieke krisis, zijne voortdurende wapeningen en reeds zoo hoogstbedenkelijke finantien, eindelijk het staatsbankroet zal ontgaan, wordt voor zeer velen meer en meer duister.

FRANKFORT, 4 November. Naardien de verklaringen van Oostenrijk en Pruissen over de blokkade van Ancona in verscheiden punten sterk uiteenloopen, en voor de beoordeeling dier beide Mogendheden ten opzigte van het Italiaansch vraagstuk belangrijk zijn, volgen zij hier beide woordelijk:

De verklaring van Oostenrijk luidt: "Sedert den 29 Maart dezes jaars, op welken dag de Keizerlijke voorzittende gezant de eer had aan deze hooge Vergadering afschrift van eene acte over te reiken, door welke zijn Hof protest indiende tegen de door de Koninklijke Sardinische Regering uitgeoefende gewelddadige verandering in den door de verdragen gewaarborgden stand van territoriaal bezit in Italie, werd in die onwettige daad niet alleen volhard, maar werden nog verdere regtsverkrachtingen en gewelddadigheden in Midden en Zuid-Italie daarbij gevoegd. Daartoe behoort ook de blokkade van Ancona, en ofschoon die sedert door evenzeer met het regt strijdige daadzaken, weder is opgeheven, zoo geeft nogtans de daarop betrekkelijke nota van het Koninklijk Sardinisch gezantschap den gezant aanleiding om te verklaren, dat het Keizerlijk gezantschap geene handelingen vermag te erkennen, welke niet dan met minachting van alle grondbeginselen van het volkenregt konden ondernomen worden."

Terwijl de verklaring van Pruissen dus luidt: "De Koninklijke Regering houdt de aangelegenheid waarvan sprake is voor daadzakelijk afgedaan, en gelooft daarom te kunnen afzien van het treden in een onderzoek in hoe ver de blokkade van Ancona van den kant des Duitschen Bonds erkend had moeten werden. Zoo als, intusschen, de Koninklijke Regering zich jegens het Koninklijk Sardinisch Kabinet regtstreeks ten opzigte van de door dat Kabinet gevolgde handelwijze heeft uitgesproken, zoo kan zij ook deze gelegenheid niet laten voorbijgaan om de uitdrukking van haar leedwezen daarover te herhalen."

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 November. Ziehier een gezegde dat door den Keizer zou gebezigd zijn op den dag van de revue der Keizerlijke garde. O, het oogenblik dat de pontonniers een brug wierpen over de Seine zou de Keizer tot hen die hem omringden hebben gezegd: "Kom aan, mijne heeren, laat ons beproeven den Rijn over te trekken." Mij werd dit gezegde als zeer authentiek gewaarborgd.

PARIJS, 2 November. De Italiaansche bladen spreken onjuist over hetgeen er heeft plaats gehad aan de Napolitaansche kust. De Piemontezen weten dat de blokkade van Gaeta door geen enkele Mogendheid zal worden erkend; het Kabinet van Turijn heeft de instructien aan den vice-admiraal *le Barbier de Tinan* gegeven, — instructien die berusten op een gevoel van convenientie en van menschelijkheid, dat door iedereen zal worden gewaardeerd.

"De Koning van Napels bevindt zich te Gaeta met de jeugdige Koningin, zijne broeders en zusters, waarvan verscheidene nog zeer jonge kinderen zijn. Dit geheele gezin wilde en wil nog den Koning niet verlaten, en een dubbelen aanval te land en ter zee zou eene jonge familie, vol komen vreemd aan de tegenwoordige gebeurtenissen, aan de grootste gevaren blootstellen. Met het oog op deze feiten is de aanval op Gaeta van de zeezijde niet bevolen geworden, en men heeft ten onregte medegedeeld, dat de admiraal *Persano* zich met zijn eskader voor die haven zou vertoond hebben."

PARIJS, 4 November. De interventie van den admiraal *le Barbier de Tinan* die (zonder daartoe noodig te hebben *kracht van wapenen* te gebruiken) zich heeft verzet tegen een aanval op Gaeta van de zeezijde, waartoe de admiraal *Persano* wilde overgaan, heeft een vrij sterken indruk in Engeland te weeg gebragt, niet slechts bij het publiek, maar ook bij de Regering. In een brief uit Londen wordt mij verzekerd dat de stak aanleiding heeft gegeven tot eene bijzondere beraadslaging tusschen de lords *Palmerston* en Russell.

Dat ongelukkige beginsel van non interventie is dus voor de zoo veelste maal geschonden door de Mogendheid zelf, die het op den voorgrond heeft gesteld. Het zou interessant zijn nu te hebben dat het bekend werd waartoe de Regeringen door dit beginsel gehouden zijn.

Men moet het bekennen: Oostenrijk en Engeland alleen hebben tot heden de verpligtingen welke het oplegt, letterlijk nagekomen. Oostenrijk heeft zich bepaald tot het zenden van diplomatieke nota's en om zich, door middel van bijeenkomsten en tractaten, voor te bereiden tot het nemen van eene schitterende wraak.

Engeland laat alles begaan, zonder noch gewapend, noch langs diplomatieken weg te interveniëren. De *Daily News* bevat eene depeche van lord *Russell* aan den Engelschen gezant te Turijn, die eigenlijk niet anders is dan eene krachtige pleitrede ten gunste der Italiaansche zaak. Hij verklaart zich niet te kunnen vereenigen met de berisping, welke de handelwijze van Piemont bij de andere Mogendheden gevonden heeft.

Met het oog op deze depeche zal men moeten erkennen dat de zaak der Italiaansche eenheid lang zoo slecht niet staat als de vermoedelijke resultaten van de bijeenkomst te Warschau konden doen verwachten.

De stad Capua heeft thans wel bepaaldelijk gecapituleerd. Het bombardement was sints zes uren begonnen en de generaal *Della Rocca* had bevel gegeven om, zoodra men drie zou hebben geschoten, tot de bestorming over te gaan. Toen werd de parlementaire vlag geheschen en aan het garnizoen werd de aftogt met krijgseer toegestaan.

Het begeeft zich naar Napels van waar het naar Genua zal gezonden worden. De soldaten, die naar hunne haardsteden wilden terugkeeren, hebben daartoe de vrijheid.

Men zegt dat de Garibaldianen, met de Piemontezen vereenigd, een aanval aan de zijde van de Garigliano zullen doen, ten einde onmiddellijk Gaeta te kunnen insluiten.

PARIJS, 5 November. De brief, door den heer *Moquart*, namens den Keizer, aan den heer *Rowsel* geschreven, is heden in den *Constitutionnel* opgenomen; dit en de opname van dit schrijven in den *Morning Chronicle* bewijst dat men tracht de banden van bondgenootschap tusschen de bekle Regeringen nauwer toe te halen, ten einde zoo doende een tegenwigt te vormen tegen de besluiten waartoe men te Warschau is overeengekomen en die weldra door een rondgaande nota van het Kabinet te Weenen aan zijne diplomatieke agenten zullen worden medegedeeld.

De telegraaf bewaart heden het stilzwijgen. De Patrie deelt eene particuliere depeche mede, volgens welke *Victor Emmanuel* heden zijne intrede in Napels zou doen. Hetzelfde blad maakt uit de gisteren ontvangen depeches op dat de Piemonteesche zeemagt een werkzaam aandeel heeft genomen aan den aanval op Gaeta en zegt dat zij zich vervolgens tot op een zekeren afstand van de vesting heeft verwijderd.

De *Toulonnais* deelt berigten mede door de Descartes uit Napels medegebragt, volgens welke den 27 ll. een Sardinisch smaldeel, uit zes schepen bestaande, eene landing heeft willen doen aan de monding van de Garigliano, maar genoodzaakt werd af te houden tegenover de krachtige demonstratie van den admiraal *de Tinan*. Den 30 d. a. v. vertoonde zich de admiraal *Persano* zelf met tien oorlogschepen en weigerde af te houden bij de verschijning van het Fransche eskader dat hem daartoe dwingen wilde. De Sardinische admiraal had verklaard dat hij, volgens zijne instructie, eene landing moest doen aan de monding van de Garigliano en dat hij genoopt was daaraan gevolg te geven. Wanneer hij door de Fransche schepen werd aangevallen, zou hij zich niet verdedigen, maar hij stelde den admiraal verantwoordelijk voor de gevolgen dezer gewapende interventie, welke hem onwettig voorkwam, aangezien men zich buiten de wateren van Gaeta en de linie van blokkade dezer vesting bevond. Tegenover dit protest en deze lijdelijke houding, heeft de admiraal *de Tinan*, vreezende zijne instructien te buiten te zijn gegaan, in allerijl de Descartes afgezonden om de bevelen te gaan vernemen van de Fransche Regering.

In afwachting van het antwoord observeerden de beide eskaders onderling.

— Ziehier eenige nadere bijzonderheden omtrent het gevecht van den 3 dezer. Terwijl Koning *Victor Emmanuel* met het gros van zijn leger de Garigliano overtrok en zich op het centrum der vijandelijke positien rigtte, volgde de generaal *Sonnaz*, die den vorigen dag de rivier bij hare monding en onder de bescherming van het Piemonteesche eskader was overgetrokken, de zeezijde en maakte zich meester van de kleine stad Mola di Gaeta, welke door het garnizoen, toen het door eene veel sterkere land- en zeemagt werd aangevallen, dadelijk werd ontruimd, om zich terug te trekken naar de vesting van Gaeta, ongeveer 8 mijlen afstands van daar verwijderd. Deze dubbele operatie is volkomen geslaagd. De Napolitanen, op onderscheidene punten te gelijk aangevallen, zijn in goede orde in de rigting van Trajetto geretireerd.

Men dacht niet dat zij die stad zouden verdedigen, maar dat zij de Piemontezen bij de bergengten van Petrella zouden afwachten. Maar van hunne zijde zonden de Piemontezen nieuwe troepen naar Mola di Gaeta, die zich naar de vallei van Mola moesten begeven, welke meer achterwaarts is gelegen, ten einde aldus, door de Napolitanen van Gaeta af te snijden, hen te noodzaken de positien van Petrella te ontruimen.

— Volgens brieven uit Venetie van 25 October heerscht daar eene doodelijke kalmte en was in den vorigen nacht, onder bedekking van eene zware mist, nabij al de talrijke Jeugden en zievens het manifest des Keizers van Oostenrijk, eene proclamatie van het anti-maal-hoofdcomité te aangeplakt, waarin het melden verschijnen van de driekleurige vlag in de Adriatische Zee, als teeken der nadering van *Garibaldi*, wordt aangekondigd.

"Tot zoo lang, zegt de proclamatie, moeten de inwoners kalm blijven en alle persoonlijke haat en wraakzucht uit hun binnenste verbannen. Dan zullen zij in de ure des gevaars eendragtig en sterk bevonden worden en van de Alpen tot de Quarnero zal de kreet weergalmen: *Leve Italie! Leve Victor Emmanuel! Leve Garibaldi!*"

— Voor eenige dagen is melding gemaakt van een aanslag op het leven van koningin *Isabella*, door zekeren *Jose Rodriguez*. Omtrent dezen persoon leest men thans in de madridsche dagbladen, dat hij bediende was bij den hertog *Nunez de Prado*, bij wien hij sedert drie maanden in dienst was gekomen en die een gunstig getuigenis van hem aflegt. Het schijnt evenwel zich tevens te bevestigen, dat de man niet goed bij het hoofd is.

— Men verneemt dat *Alexander Dumas*, de zoon, sedert geruimen tijd zoo zeer aan de zwaarste hypochondrie ter prooi is, dat hij zelfs zijne beste vrienden niet meer bij zich ontvangt en zijne werkzaamheden als schrijver geheel heeft opgegeven.

ENGELAND.

LONDEN, 31 October.— Als een nieuw staaltje van Keizer *Napoleon's* dubbelzinnige staatkunde kan de navolgende mededeeling door de *Daily News* strekken: "De Keizer der Franschen heeft vier linieschepen voor Gaeta doen ankeren. De Fransche admiraal heeft bevel ontvangen om een aanval op die vesting door den admiraal *Persano* te verhinderen en, indien het noodzakelijk mogt zijn voor dat doel, diens schepen in den grond te boren. Onder die omstandigheden zal de generaal *Persano* geen deel aan het op handen zijnde beleg van Gaeta nemen."

Gemeld orgaan schijnt verschrikt en verontwaardigd over die handeling en haalt eenige zinsneden uit het bekende artikel van den heer *Boniface* in den *Constitutionnel* aan, ten einde *Napoleon's* onbeschaamde inconsequentie te doen uitkomen. Met verontwaardiging roept het blad eindelijk uit: "Met die monsterachtige onbestendigheid van interventie voor ons, is het, wij herhalen dit, voor *Lodewijk Napoleon* hoog tijd, officieel en zonder uitstel zich omtrent zijne ware staatkunde jegens Italie te verklaren, want Europa kan en moet niet langer een slagtoffer van al die geheimen en herhaalde verrassingen blijven." De alarmkreet van de *Daily News* zal voorzeker niet zeer veel indruk op *Napoleon* maken, en zelfs al geeft hij eene officiele verklaring, dan kan men daar immers toch weinig of liever volstrekt geene waarde aan hechten. Hoe verontrustend intusschen dergelijke mededeelingen voor sommigen ook mogen zijn, verdienen zij, dunkt mij, niet meer overweging dan de terugroeping van den Franschen ambassadeur uit Turijn. *Napoleon* is zeer wel overtuigd dat de Italianen, zelfs zonder de medewerking van den admiraal *Persano, Frans II* spoedig zullen noodzaken zijne Staten te verlaten.

— Omtrent de Warschauer conferentie behelst de *Daily News* nog het navolgende: "Wij zijn gelukkig te vernemen, dat de houding van den Prins Regent te Warschau een aangenaam contrast oplevert met die van den Keizer der Franschen. De Prins Regent, in den geest der ontmoeting te Coblentz handelende, weigerde zoowel eene verklaring te onderteekenen als zijn ambassadeur terug te roepen." Volgens bijzondere inlichtingen verdient gemelde mededeeling onvoorwaardelijk geloof.

— 1 November. — De *Morning Chronicle* tracht de handeling der Fransche interventie te verdedigen. Het zal, volgens dat orgaan, waarschijnlijk niets anders beteekenen dan den verbannen Koning van Napels een terugtogt te verzekeren en Gaeta de aakelijkheden van een beleg en bombardement te besparen. "Engeland," voegt het er bij, "heeft het regt te verwachten dat *Napoleon* niet van de staatkunde zal afwijken aangekondigd in een artikel waaraan alleen zijn naam ontbrak." De *Morning Herald* denkt er evenwel niet zoo gunstig over, maar vaart in verbittering tegen den zoogenaamden "scheidsregter" uit. Eene dergelijke handeling is eene klaarblijkelijke schennis van zijne herhaalde verzekeringen. Hij doet iets wat zelfs de Regeerders van Oostenrijk en Rusland voor terugdeinzen en offert terzelfder ure de verlangens op van een oproerig volk. Indien men evenwel de antecedenten van Napoleon's staatkunde gedurende de Italiaansche omwenteling in overweging neemt, is de vrees voor eene Fransche interventie ten nadeele van Italie, mijns inziens, ongegrond. *Napoleon* wil alleen doen zien wat hij vermag; hij wil de revolutionairen en vooral *Cavour* en *Victor Emmanuel* doen gevoelen hoezeer hij bij magte is hunne dierbaarste wenschen te verijdelen. Hij verlangt nieuwe belooning voor zijne diensten aan Italie bewezen en toont nu en dan het gevaar dat de onthouding dier belooning voor Italie's eenheid zou kunnen te weg brengen.

CHINA.

HONG KONG, 11 September. — Aangaande den met zoo gelukkig gevolg bekroonden aanval op de noorderforten van de Peiho berigten ooggetuigen hoofdzakelijk het volgende:

Na het doen van verkenningen trokken de troepen bestaande uit artillerie, genie, het 44ste regement infanterie, een bataillon Koninklijke mariniers en het 67ste regement, uit Tonkoo en bivakkeerden in de ruime vlakte tegenover het sterke fort dat zij zouden aantasten, maar buiten het bereik van het geschut daarvan. Gedurende den nacht werden batterijen en aarden verdedigingswerken opgeworpen. Omstreeks drie ure in den morgen van den 21 Augustus werden de batterijen in positie gesteld, en vervoerden de genie en de regtervleugel der mariniers de pontons en stormladders, terwijl de infanterie en het overige der mariniers ten vijf ure tegen den wal aand opgerukten. Het was een heldere morgen en de vlakte geleek op een effen maar hier en daar met slooten doorsneden biljardtafel, terwijl men op andere plaatsen tot aan de knieën door den modder baden moest. Het was licht genoeg om den Chinezen onze nadering te doen bespeuren, ook zonden zij eenige kogels op ons af. Middelerwijl was ook een Fransch korps van ongeveer 1500 man, artillerie en infanterie, opgerukt en op de beide vleugels werd het vuur geopend. — Ten zeven ure vloog het groote magazijn met verschrikkelijk gekraak in de lucht, wat den vijand niet verhinderde zijn vuur spoedig daarna te hervatten. Weldra volgde het stormloopen en waren de Franschen de eersten op de wallen, maar de Engelschen het eerst binnen de groote poort. De ontlediging, die met de grootste doodpheid geschied was, werd toen gestaakt en het fort ten half negen ure overgegeven, waarop de overgaaf der kleinere, aan de beide rivieroevers gelegen, terstond volgde. Nagenoeg al de kanonnen der ten vorigen jare gezonken schepen *Cormorant*, *Lee* en *Plover*, werden in de forten gevonden. Het verlies der Chinezen moet aanzienlijk geweest zijn, dat der geallieerden wordt, in dooden en gekwetsten, op ongeveer 400 geschat, onder de laatsten zijn eenige Engelsche officieren, maar niet onder de gesneuvelden. De overgaaf des forten was onvoorwaardelijk en de bezetting bleef die met achterlating van alle wapenen ontruimd.

De laatste berigten zijn van 23 Augustus. — Toen waren de gevolmagtigden der geallieerden te Tientsin, hadden de geopende onderhandelingen een gunstigen loop, en twijfelde men niet of alle eischen zouden ingewilligd worden. Naar verondersteld werd zouden de geallieerden garnizoen te Tientsin leggen en die plaats als waarborg tot schadeloosstelling en voor de nakoming van het verdrag inhouden.

Eene krachtige poging der opstandelingen om Shanghai te bemagtigen heeft op de maatregelen der geallieerden, die hen met groot verlies terugdreven, schipbreuk geleden, terwijl de Keizerlijke troepen ook ditmaal weinig bijstand boden. De opstandelingen wendden aanvankelijk alles aan om met de buitenlanders op goeden voet te blijven, en lieten het vuur van deze zoo lang mogelijk onbeantwoord. Ook hadden hunne aanvoerders bevolen, dat de personen en bezittingen der vreemdelingen strikt geëerbiedigd moesten worden. Nogtans maakten zij zich aan den moord van een Roomschen priester schuldig, hetzij dat omdat zij hem voor een Chinees hielden, hetzij als gevolg hunner bekende vijandschap tegen de Katholieke eeredienst. Sommigen meenen, dat de Engelsche gezant, de heer Bruce, aan het verlangen der rebellen om met hem op goeden voet te komen had moeten toegeven, maar de omstandigheden zijn nog te weinig bekend om hem onvoorwaardelijk te veroordeelen.

Er is een ander punt, dat hier de aandacht bijna nog sterker tot zich trekt dan de onderhandelingen en de opstand; de spanning namelijk die tusschen de Engelschen en Franschen heerscht, welke laatsten zoowel bij de eersten als bij de bevolking alles behalve bemind zijn, terwijl men het voor zeker houdt, dat zij op het verwerven van grondgebied in China bedacht zijn, de verwezenlijking van welk plan de Engelsche autoriteiten op allerlei wijze trachten te dwarsboomen. Zelfs wordt gezegd, dat graaf *Elgin* groote moeite gehad heeft om hen van het bezetten van Nanking af te houden. Dit dwingt welligt de Engelschen om met hen gemeene zaak tegen de rebellen te maken, zonder hetwelk zij gewis de vallei van Yangtsze alleen zouden willen veroveren en voor zich behouden. Hierbij komen eenige geschillen tusschen de Roomsch-Katholieke Fransche priesters en de Engelsche zendelingen, alsmede dat de Franschen bereids een greep in de schatkist des Keizers gedaan hebben, zoodat de door hen beraamde maatregelen hun weinig zullen kosten.

Uit Saigon luidt het nieuws treurig. De Fransche bezetting lijdt veel door ziekten en is binnen hare verschansingen opgesloten. Door het zenden der voortbrengselen des lands naar de markten te verbieden hebben de Annamesen allen handel gestremd. Men verlangde sterk naar de komst van hulptroepen.

Het nieuws uit Japan is belangrijk. Er was eene kennisgeving uitgevaardigd, volgens welke aldaar geen vreemdeling wonen mag die niet door een Consul is vertegenwoordigd. De autoriteiten blijven overigens, door bijna 40 pct. van het in omloop zijnde geld af te persen, den handel drukken.

JAPAN.

De landsheer *Matsdaira* [illegible], een van de grootste vrienden van den voormaligen Regent, is in de maand Junij ll. te Jedo, bij het instappen van zijn norimon (draagstoel), door een sabelhouw doodelijk getroffen. De dader werd onmiddellijk gevat en is, naar men zegt, een officier van den meermalen genoemden Prins *van Mito*. De aanleiding tot dien moord meende men daarin te moeten zoeken, dat de genoemde landsheer in der tijd tot diegenen heeft behoord, welke met den Regent de aanspraken van den Prins *van Mito* op den Keizerlijken troon verijdeld, en dezen gedwongen hebben zich uit het staatkundige leven terug te trekken.

Overigens doet de Japansche Regering alles om de vreemden zoo veel mogelijk te beschermen."

Ook de Japansche ambtenaren zijn van dien geest doordrongen. Op een wandelrid te Hakodate ontmoette de Engelsche consul een keizerlijken officier, die niet wilde ter zijde gaan, en toen de Engelsche consul dien ten gevolge hem met zijn zweep daartoe wilde noodzaken, trok de ander zijn sabel en zoude den consul een houw toegebragt hebben, indien niet een der volgelingen van bedoelden officier diens opgeheven arm vastgegrepen en hem te kennen had gegeven, dat hij den Engelschen consul voor zich had. Deze verwijderde zich hierop en de Japansche officier, door schaamte overstelpt, benam zich het leven.

Te Kanagawa waren de vreemden eenigzins gerustgesteld nopens hunne persoonlijke veiligheid, ofschoon de vice-consul der Nederlanden herhaalde malen zich genoodzaakt had gezien over de Japansche politie te klagen, aangezien telkens bij de [illegible] gestolen werd, zonder dat men zulks kon verhinderen of een spoor van de daders ontdekt werd.

Bij de verdeeling der gronden tot het vreemdenkwartier te Jokko Hama hebben eenige Amerikanen gereclameerd tegen te toewijzing van terrein aan anderen, waarop zij aanspraken meenden te hebben; men hoopte op eene minnelijke schikking in deze zaak.

De Hollandsche schepen, welke gedurende de maand Mei te Nagasaki in- en uitgeklaard zijn, waren Zr. Ms. stoomschip *Groningen*, naar Jedo en bark *Juno* naar Makassar.

Met de Japansche stoomschepen *Kwankomaru* en *Nagasaki* arriveerde op den [illegible] Junij te Nagasaki de landsheer van *Firen*, [illegible] als gewoonlijk de inspectie te doen der wachten, welke hij gedurende zijn [illegible] de [illegible] doen houden. Nog denzelfden avond liet hij bericht geven van zijn verlangen om den Nederlandschen commandant voor diens vertrek [illegible] te ontmoeten, met uitnoodiging daartoe den Akosoura eens te komen, alwaar hij de opgerigte wordende fabriek wilde bezien. De landsheer betuigde aan dezen zijn dankbaarheid zijnen dank voor de hem bewezene diensten, en gaf den Nederlandschen consul te kennen dat wensch te kennen, dat hij de goede verstandhouding tusschen Nederland en Japan zou helpen bevorderen. Na de bezigtiging van de fabriek te Akonoura bragt de landsheer een bezoek op Zr. Ms. stoomschip *Groningen*, alwaar hij met die zijner zijn verschillende [illegible] verrigtingen en vertrok daarna [illegible] naar zijne hoofdplaats Saga.

Aan de oprigting der fabriek te Akonoura werd steeds [illegible] voortgewerkt. Echter kunnen de gebouwen niet voltooid zijn voor 1 Januarij 1861.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. G[illegible], REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 5 December, 1860.

Hebben wij het niet gezeid! — Hebben wij je niet gewaarschuwd?

In de hitte van den strijd om het Presidentschap, was de leus der Democraten van het Zuiden "Unie en Constitutie" en die van het Noorden bewerden het na. Nu echter de strijd beslist en Lincoln verkozen is, roept Zuid Carolina, met andere staten tot slippedragers, "weg met de Unie, weg met de Constitutie!" en de noordelijke partijknechten, slaven van den vorm en knoppen aan den leiband, slaken thans eenen diepen zucht en roepen op eenen hartverschenden toon uit: "Hebben wij het niet gezeid! Hebben wij je niet gewaarschuwd!" terwijl zij in hun huichelachtig hart dan maar eens regt blijde zijn, dat het zoo naar hunne scherpzinnige voorspelling uitvalt. Toen Pierce, toen Buchanan tot President verkozen werd, heeft het vredelievende Noorden zich zonder morren daaraan onderworpen, maar nu de volksstem Lincoln verkozen heeft, nu het Zuiden niet langer den baas kan spelen, nu bekommert het zich niet meer om Unie en constitutie, en de bekrompene zielen, die zich laaghartig onder het juk van het Zuiden gekromd hebben, knikken hetzelve goedkeuring toe. Stelt uw geweten echter gerust, landgenooten, die voor Lincoln gestemd hebt, en laat u toch niet zoo ligt vrees aanjagen door personen, die niet weten, hoe zij zich houden moeten, nu de partij, van welke zij zoo veel verwachting hadden, het onderspit heeft moeten delven. Die gansche beweging in het Zuiden zal snel met een sisser afloopen. — De redenen waarom zult gij zeer duidelijk vinden uitgelegd in den volgenden brief, aan Mr. Chesnut, die als lid van den Sennat der Ver. Staten bedankt heeft, omdat hij dat ambt onder Lincoln niet bekleeden wilde. Wij verzoeken u dien brief met aandacht te lezen.

Brief aan eenen Zuideling.

Aan den Edel Achtbaren James R. Chesnut, te Camden, Zuid Carolina, V. S. Senator.

MIJN DIERBARE VRIEND! — Waarover is al die beweging in uwen Staat! Men zou wel denken, dat het Noorden hem ging bezoeken met donder en knuppels, en vuur en zwavel, en teer en vederen — inderdaad, dat wij op het punt waren van op den Palmetto staat, al de beleedigingen, al de kwellingen, en al de mishandelingen te verhalen, die wij in de laatste vijftien jaar van denzelven hebben moeten verdragen. Integendeel, alles is hier zoo kalm als een zoo merzaer. Het volk weet weinig van hetgeen er in Zuid Carolina omgaat en geeft er nog minder om.

Onze jongens alhier hebben de gewoonte gehad van op feestdagen langs de straten te marcheren, met kokardes aan hunne hoeden; maar dit is eene verlustiging, van welke ik niet wist, dat mannen er gebruik van maakten; tot dat ik het berigt uit uwen Staat zag. Een weinig mannen, die op straat met blaauwe kokardes pronken, kijk; dat moet zeker een heel ontzagwekkend en bloeddorstig gezigt zijn. Waarom hebben onze Wide Awakes niet aan de kokarde gedacht?

Mijn allerachtingswaardigste vriend! Gij dreigt met "Afscheiding." Waarvoor! Ik kan de reden, de wijze of het nut er van niet ontdekken. Gij zegt het is, omdat wij Lincoln tot President verkozen hebben. Wel, ik denk, dat wij even zoo veel regt hadden om Lincoln te kiezen, als gij hadt om voor Breckenridge te stemmen. Ik geloof dat wij geene wet of geen regt verkracht hebben. Zijne verkiezing kan daarom geene reden tot ongenoegen aanbieden. En hoe denkt gij het te doen? Door op eene onschadelijke wijze kokardes te dragen! Dat is zeker een weinig zonderling, maar geheel onschadelijk. Ik zou u ook de driekante hoeden aanraden, die tijdens de omwenteling zoo beroemd waren. Dat zou eene groote vertooning maken.

Uw Staat is voornemens een leger van 10,000 man te ligten. Dat is waarlijk matig; want als gij eenen onderlingen oorlog besloten hebt, zal, dat geheel noodig zijn, om op uw tweevoetig vee te passen, ja, en veel meer dan 400,000 van een vijandig ras, sterk, vastberaden, en den teugel des gewetens missende, als zij opgehitst zijn, moet een vreeselijk element in uwe maatschappij van een kleiner getal zijn.

Gij zijt voornemens een millioen dollars te heffen, om uwe plannen ten uitvoer te brengen; biedt, juist thans, uwe Staats schuldbrieven aan uwe medelijdende Unieminnaars in de Wall Straat, te New York, aan. Misschien kunt gij ze verkoopen. Ik zou u danken als gij er mij een berigtje van wildet zenden en mij zeggen, hoe veel percent er voor betaald is. Dan misschien denkt gij ze aan uwe eigene niet betalende banken te verkoopen. Zoo ja, dan raad ik u aan Mr. J. Quincy te gebruiken, om eenen staat op te maken van het te kort aan continentaal courant geld in uwen Staat. In allen gevalle zult gij meer dan een enkel millioen noodig hebben. Het kost ons, in tijd van vrede, tachtig millioen in het jaar om ons Gouvernement gaande te houden. Ik vrees, dat uwe kun ontslag nemende beambten bezwaarlijk tevreden zullen zijn met hun prijsje tegen een millioen. Neen, wij in het Noorden verstaan die dingen beter, en wij moeten u aanraden, dertig of veertig millioen bij uwe eerste heffing te voegen.

Ik wil niet te ver gaan, noch het vermogen van uw moedig Staatje te laag schatten; maar is het niet mogelijk, blootelijk mogelijk, dat uwe inkomsten zullen te kort schieten! Eene belasting van $ 50 of $ 60 op slaven zou voor die soort van eigendom zeer drukkend zijn; en vervolgens, wat inkomsten van invoeren betreft, een revenue cutter of twee op de hoogte van Charleston — ik sta toe dat het niet bijzonder vriendelijk van de Zwart Republikeinen zou zijn — maar een revenue cutter of twee op de hoogte van Charleston, dat zou een leelijk gezigt wezen, en dan zou de eerste droppel bloed, die door de Zwart Republikeinen gestort werd, het gansche katoenland in oproer brengen.

Wel, mijn vriend, wij storten geen bloed; wij storten geen bloed; wij laten al de pret van hangen en branden aan u over. Lincoln is een vreedzaam man, en ofschoon ik niet tot zijne vertrouwelijke vrienden behoor, waag ik de meening te uiten, dat u uithongeren het ergste maar zeker het gemakkelijkste en natuurlijkste redmiddel zou zijn. Als gij geene regters, maarschalks en postmeesters, en invoeren noodig hebt, welnu, wij kunnen en willen u die niet opdringen.

Maar ik zie, dat Toombs dreigt 10,000 soldaten in Georgie te ligten en naar het Noorden te marscheren, en als hij weder over de Mason en Dixon's lijn gaat, dan zal het met het zwaard in de hand wezen, zegt hij. Zijne vijandschap is tegen de Constitutie, omdat zij den ouden Bram Lincoln heeft laten verkiezen. Hij kon dan even zoo goed de bladeren uit een oud statuutboek scheuren, en maken er te huis eene schijf van, voor zijne soldaten om op te schieten, en zich zoo op de Constitutie wreken. Of, misschien denkt hij het algemeene gevoelen ten onder te brengen; doch daarvoor zouden losse patronen even goed zijn werk doen als looden kogels. Doch als hij op Washington aanrukt en zijne verraderlijke plannen tracht te volbrengen, zullen zij en zijne tien duizend bevindes, dat het niet kan geschieden, zonder de vijandelijke hulp van meer tombs (grafkuilen) dan een.

Na den 4 Maart e. k. zullen wij niet meer door de Democratie geregeerd worden, en zullen aanteekening houden van al het tiergen, zoo zien en knoppenswaaijen. Het Noorden is langzaam, en denkt bedaard gelijk te hebben, het Noorden weet, dat het gelijk heeft, dan zal het voortgaan.

Dertig jaren lang is het gansche land in oproer en koortsige spanning gehouden, door de bedreigingen van *secession* (afscheiding) en *nullification* (vernietiging) in Zuid Carolina. Het is onvergenoegd, trotsch, heerschend, onbeschaamd, en beleedigend geweest, en verkreeg bijnen zin door schreeuwen, en niet door redeneren, en door deszelfs weerspannige handelwijze heeft 't schande over dengoeden naam des ganschen lands gebragt.

Vriend Chesnut! Ik heb uwe treffender redevoering te Charleston met buitengewoon veel smaak gelezen. Zij is waarlijk karakteristiek. De gevoelens zijn Carolinisch, en vol pit — zoo als natuurlijk opschiet uit het droogo en welige zand, dat uwen grond uitmaakt. Zij zal goed doen, reken daarop. Herinnert gij u wat Pope regt van "Ondeugd" ons! Even zoo beboeft uwe redevoering maar gezien te worden, om dezelfde uitstekende uitwerking te hebben.

Maar, mijn waarde vriend, hebt gij wel ooit eene verhandeling gelezen over constitutioneel regt, en voornamelijk over het regt van "afscheiding, uitgegeven in 1830, door zekeren Andrew Jackson! Is het mogelijk, dat gij die niet gelezen hebt! Laat mij u dan dezelve tot ernstig doorlezen aanbevelen. Zij is het naauwkeurigst onderzoek waardig; want zij werd geschreven door eenen doctor in het gewone, civiele en kanonieke regt, en ofschoon gij niet met haren inhoud bekend zijt, heb ik gehoord, dat geen werk over regt ooit met zoo veel belangstelling en nut door de vaders der afscheidingsgezinden in Zuid Carolina gelezen werd, en het was een groot verzuim, dat zij haar niet tot een schoolboek instelden, ten behoeve van hun heetbloedig kroost.

Maar zijt gij er zeker van dat 10,000 man het werk zullen doen! Wij hebben geen voornemen om u te bevechten; maar als gij komt en ons bevecht, dat is eene andere zaak; dan is het wel mogelijk, dat er een leger van meer dan 10,000 man noodig is.

Misschien steunt gij op de hulp van Gouverneur Wise, want ook hij is voornemens 10,000 man voor eene noordelijke expeditie te ligten en uit te rusten. Ja, met deze geweldige krijgsmagt denkt hij de Vrije Staten te overrompelen, Canada te veroveren, en zelfs het stevig geankerd eiland (Engeland) door zijnen donder te doen trillen. Als wij geenen voorsmaak van zijne dapperheid in den Ossawatomie oorlog hadden gehad, konden wij nog hopen; doch zoo als het nu is, zweeten wij eene tamelijke portie in het vooruitzigt van zijnen verschrikkelijken inval. Wij kunnen echter bezwaarlijk gelooven, dat hij al de heldendaden kan bedrijven, die hij belooft, zelfs met de dappere ridderschap van Virginie, zonder de hulp van den kerel met hoornen en paardenpooten, die eens eenen dergelijken oorlog op zijn eigen handje voerde. Nogtans herinneren wij ons nog, in onze dro fenis, dat zelfs die werd te leur gesteld.

Doch, vriend Chesnut, gij hebt zonder twijfel de grieksche classieken gelezen, en daar onder Xenophon. Zijn verhaal van den wonderbaren terugtogt der 10,000 Grieken, zoo als gij u wel zult herinneren, is ten allen tijde beroemd geweest. Maar als uwe Zuid Carolinische 10,000, en Gen. Toombs 's 10,000, en Gouv. Wise's 10,000 allen op ons nederstorten, zal het gevolg ijselijk zijn, de roem van dien terugtogt der 10,000 Grieken zal worden uitgewischt, verdonkerd, en geheel en al vergeten, in den vluggeren terugtogt der 10,000 onder den plegtigen Toombs, den voorzigtigen Wise, en het magtige hoofd van Carolina.

Ik heb hooren zeggen dat gij 400,000 stuks tweehandig vee bezit, die, eenige maanden geleden, $ 1,000 het stuk waard waren. Wij weten hier niet veel van die soort van dieren, maar eenige bladen zeggen, dat de opschudding in uwen Staat de waarde derzelven tot $ 250 het stuk heeft doen dalen, hetgeen gelijk staat met honderd millioen dollars. Welnu, mijn hooggeachte vriend, is dit niet de slavernij tot op een vierde afschaffen? En als deze heftige bui van uw noegen, deze bedreiging van afscheiding door verfoeilijde politike, reeds drie vierde van uwe slavernij afschaft, wie weet of de ten uitvoer brenging dier bedreiging het werk dan niet geheel en al zal doen! Et is altijd door de Garrisoniers gepredikt, dat breking de slavernij zou afschaffen, en daarom hebben zij er voor gebeden en voor gewerkt. Nu weet gij wel, mijn dierbare vriend, dat ik een zwarte Republikein ben; maar gij weet niet dat — gij kunt het u niet verbeelden hoe — mijn hart bloedt van u en uwe orthodoxe Pro slavernij vrienden niet Garrison, en Phillips, en Smith te zien samenwerken, om hunne profetische voorspellingen waar te maken. Mijn waarde vriend Chesnut de koppen bij een steken met Garrison, Phillips en Smith, om de slavernij in Carolina af te schaffen! Zeg het niet te Bath; verkondig het niet in de straten van Boston.

Maar waart gij niet een weinig te haastig in 't nederleggen van uwe territoriale eerambten! — Denk maar eens, $3,000 in het jaar, behalve wat er te plukken en te stelen valt! Maar, vriend Chesnut, het doet ons leed van u. Als wij aan het arme Zuid Carolina denken, loopt ons het water over de oogen; zij worden overkorst van zout. Arm Zuid Carolina! Arm in bevolking, arm in armoede, arm in roem, en het armst van allen in staatkunde. Welnu, in 1833 gaven de groote mannen van Zuid Carolina waardigheid zelfs aan verraad. Maar Calhoun is weg, en Hayne is weg — en Chesnut is overgebleven! — Dit is aan u niet te wijten; eene hoogere magt heeft Calhoun en Hayne weggenomen en Chesnut overgelaten. Jammer is het, dat is het; maar ik zeg nog eens, het is aan u niet te wijten.

Ik zie dat uwe kooplieden weigeren noordelijke schuldvorderingen te betalen; dat is niet meer dan regt, hetgeen te zeggen is, als iedereen bedrogen moet worden, dan moesten het die kooplieden zijn, die eenen zwaren handel hebben gedreven met hunne grondbegisselen bij hunne olieawaren in te pakken. Maar gij weigert ook noordelijke manufacturen te ontvangen; dat is ook regt. Pak het zelf aan. Uwe grenzelooze zandwoestijnen bieden de sterkste uitlokkingen tot het maken van glas aan. Met 400,000 negers kunt gij de gansche christenheid van glas voorzien. Pak het in allen gevalle zelf aan.

Zuid Carolina evenaart bijna in rijkdom en bevolking dat heerlijk aanhangsel van dezen Staat, Long Island. Denk eens aan de afscheiding van Long Island! Wij zouden het niet gaarne missen. Maar toch kan Long Island in den grooten oceaan wegdrijven, en in zoo verre het den rijkdom, demagt en de bevolking dezes Staats aangaat, zou het bijna niet gemist worden. Vraag het Gouverneur King maar eens, wat hij er van denken zou, als Long Island eens een koningrijkje op zijn eigen handje opzette.

En nu, vriend Chesnut, laat u door mij raden. Wees niet te driftig. Drink een glaasje koele limonade en zie dan de zaak eens goed in en bereken de kosten eens. Als gij uw hoofd niet met getallen wilt breken, neem er dan een ander voor. Als blanken geene getallen bestuderen en de kosten berekenen willen, zie dan dat gij eenen kleurling krijgt om het doen. Ik meen geenen Afrikaan, maar een van die klasse, welker schoone gelaatskleur de gemengde kleur van Cornalijn en ebbenhout vermaakt. Men heeft mij gezegd, dat er duizenden van die soort onder u wonen. die de tafel van vermenigvuldiging verstaan: kezen er een van, om dat zware werk te doen.

Ik weet dat het voor heeren heel en al genoeg is, kosten te berekenen, maar doe het ditmaal eens. $ 3,000 is niet veel voor u, maar er zijn honderden palmetto spruiten, die niet zoo bij magte zijn als gij, om hunne plaatsen en hun loon te missen. En dan zal er een leger en eene zeedienst zijn, de civiele lijst, en het buitenlandsche verkeer, benevens belooningen voor weg geloopene negers, en pensioenen voor hun ontslag nemende bondsbeambten — dat alles zal nog al wat kosten, en als gij u zelven niet een weinig aan dit gemeene kosten berekenen wilt overgeven, dan kunt gij niet weten of zij de in voerende regten niet zullen te boven gaan, die u nu tot stof vermalen. Denk maar eens, waarde vriend Chesnut; laat u ditmaal eens overhalen, en bereken de kosten; en als gij eene voldoende uitkomst hebt bekomen, teeken het dan op, en laat mij een regeltje geworden.

De Uwe zonder afscheiding

43 gr. Noorder Breedte.

De vereerende bijnamen van Giuseppe Garibaldi.

De *Sueddeutsche Zeitung* deelt de volgende vermakelijke volgreeks van bijnamen en beoordeelingen mede, met welke verscheidene bladen des vastelands Garibaldi, gedurende zijnen aanslag op Sicilie, vereerd hebben:

Courant van Napels: "Het ondier in menschengedaante, met name Garibaldi, had de vermetelheid van aan de spits eener bende van moordenaren de bezittingen des Konings van Napels aan de vallen. Het is onnoodig aan te merken, dat er maatregelen zijn genomen, om hem te vangen, en dat hij voor zijne onwettige onderneming de regtvaardige straf ontvangen zal."

Courant van Rome: "De antichrist, want men kan eenen van den duivel bezeten persoon onmogelijk eenen anderen naam geven, heeft zich vermeten, de kust van Sicilie te naderen en met hulp der goddelooze en kettersche Engelschen eene landing te bewerkstelligen."

Wiener Zeitung: "De muiter van beroep hoopt zijn vroeger beroep in Sicilie voort te zetten, maar hij zal zich bitter bedriegen en zijne schandelijke onderneming zal door den moed en de trouw der wakkere troepen des Konings van beide Sicilien verijdeld worden."

Berliner Kreuszeitung: De gelukzoeker Garibaldi zal spoedig vernemen, dat zijne onwettige loopbaan haar einde heeft gevonden."

Augsburger Allgemeine Zeitung: "Cavour beweert natuurlijk, niettegenstaande de onder de oogen der regering afgegane expeditie, dat hij niets te doen heeft met den vrijbuiter Garibaldi."

Hamburger Nachrichten: "Generaal Garibaldi gaat bestendig voort op zijne koene en gevaarlijke loopbaan."

Courant van Bologna: "De heldhaftige zoon van Italie, wiens naam geen waar Italiaan zonder de hoogste bewondering en de grootste geestdrift uitspreken kan, is thans aan den beduidendsten veldtogt zijns levens bezig."

Courant van Florence: "De verlosser van Italie is op het punt van de dwangvesting der dwingelandij aan te grijpen. Elk waar italiaansch hart klopt van hoop voor den uitslag dezer verhevene onderneming."

Dagblad van Milaan: "De bescher mengel van Italie heeft eindelijk de schede weggeworpen en het zwaard getrokken, om zijn land te redden van het laatste overblijfsel der dwingelandij."

Courant van Turijn: "De aartsengel Gabriel is in den persoon van Garibaldi in menschengedaante op aarde verschenen, om de laatste vijanden der Italiaansche vrijheid te verpletteren en de behoorlijke straf over hen te doen komen"

Courant van Napels (jongere dagteekening): 'De opperbevelhebber der Koninglijke troepen in Sicilie heeft eene capitulatie met zijne Excellentie den Generaal Garibaldi te Palermo onderteekend."

UIT HET VERHOOR VAN EENEN TURKSCHEN PACHA.

Welk een schandelijke en boosaardige verrader Achmet Pacha was, toont het volgende voorval.

"Waarom," vraagde hem Fuad Pacha, "hebt gij deze slagting der volk in de stad des sultans (Damascus) toegelaten?"

"Om de Christenen te betraffen," antwoordde koelbloedig de voormalige Gouverneur Generaal.

"De Christenen te bestraffen! Waarom? Er is niets van bekend, dat gij bevelen hadt, om de Christenen te bestraffen — laat mij die bevelen zien."

"De Christenen hadden tegen de regering des sultans zamengezworen en ik wilde hen wegens hunne verraderij bestraffen.

"Toon mij uw bewijs, dat deze zamenzwering heeft plaats gehad," zeide Fuad Pacha.

"Hier is het, lees het en zie, dat ik getrouw aan mijnen heer verknocht ben."

Met deze woorden trok Achmet Pacha een lang document te voorschijn, op hetwelk zich de afdrukken der zegels van 50 der voornaamste burgers van Damascus bevonden en in hetwelk sprake was van eenen aanslag tegen de turksche regering.

"Laat de personen hier komen, wier namen zich in dit geschrift bevinden, en confronteer hen met deze onderteekeningen," voegde Achmet Pacha er bij.

Zij werden gehaald en verhoord, en nog eens verhoord; doch men kon geene bevredigende uitkomst bekomen. De Christenen verklaarden, dat zij volstrekt geene kennis aan zulk een geschrift hadden, doch stonden toe, dat de onderteekeningen en zegels aan die van hen zelven gelijk waren. Zij schenen door deze gelijkheid zoo getroffen te zijn, dat Pacha een oogenblik niet wist, of de Fuad hem bedroog, dan wel of de Christenen werkelijk zamenzweerders waren. Eene minuut lang nadenken deed hem een middel vinden, om het raadsel op te lossen.

De zegelmakers in oostersche steden zijn zeer beperkt in getal en moeten eene soort van patent van de regering hebben tot uitoefening van hun beroep, en daar iedereens handteekening zich in hunne handen bevindt, — want de oosterlingen bedienen zich, in plaats van hunne namen te onderteekenen, gewoonlijk van een klein koperen cachet — worden zij onder toezigt gesteld, om hen van vervalschingen terug te houden.

Er werd een bevel gegeven, om de zes zegelmakers van Damascus gevangen te nemen, en zij werden voor het geregt gebragt. Toen hun naar het aantal der zegels gevraagd werd, die zij in den loop des jaars vervaardigd hadden, gaven zij dienaangaande een volledig antwoord, waarop Fuad Pacha hun mededeelde, dat men zoo even ontdekt had, dat er 50 zegels waren nagemaakt. Hij vermaande de zegelmakers, hunne schuld te bekennen, in welk geval hun genade zou ten deel vallen.

Ten hoogste ontsteld, traden twee zegelmakers voorwaarts en wierpen zich voor zijne voeten neder. Zij zeiden, dat zij heimelijk naar het huis van eenen turkschen effendi gebragt en gedwongen waren, doublettes (of eene tweede gravure) van vijftig christelijke zegels, die zij bezaten, te vervaardigen, doch dat zij niet wisten, waartoe dezelven gebruikt waren, daar de effendi hen met een belooning had weggezonden, nadat zij plegtig beloofd hadden, de zaak nooit bekend te maken.

— Fuad Pacha stond op, spuwde Achmet Pacha in het gezigt, en beval hem in den diepsten kerker te werpen.

EENE NEWYORKSCHE BEDRIEGERIJ. — Een goed gekleede jonge heer kwam in het kantoor van eenen bankier in de Wall straat en vraagde naar den heer C. De heer C. werd hem gewezen.

"Schoonzoon van mijnheer — van —, meen ik!" zeide hij met eene welluidende stem en eenen ligtelijk vreemden tongval.

"Ja," zeide de heer C.

"Uw schoonvader, heeft om 2.000 cigaren gezonden, en mij gelast aan u de rekening in te leveren."

"Ik heb er niets van gehoord." zeide de heer C.

Welk besluit op voorstel van Mr. Wolff op de tafel werd gelegd.

"Zoo! Maar hier zijn de cigaren — Zij kosten maar veertig dollars de duizend. Probeer er een, mijnheer."

De heer C. beproefde er een van het bovenste kistje. Zij waren goed ingepakt in twintig kistjes.

"Goed!" zeide hij, en vond ze goedkoop voor dien prijs. "Wel," vervolgde hij, terwijl hij eenen wissel trok voor $ 80, "ik geloof dat alles in order is."

"Dank u, mijnheer," zeide de goed gekleede jonge heer, terwijl hij de rekening voldaan teekende. "Ik hoop dat zij mijnheer — bevallen zullen. Zeg hem als 't u belieft, dat ik hem altijd van de beste soorten kan voorzien."

De cigaren werden naar mijnheer — 's buitenplaats gezonden, en toen de onderste kistjes geopend werden, bevond men, dat de gansche partij ongeveer $ 6 waard was.

EEN FOLTERTUIG. — Een heer, die op zijne kousen zes voet twee duim lang is, trad heden morgen onze drukkerij binnen, met eene zweep in de hand, die er vreeselijk uitzag. Als wij de vrolijke uitdrukking van zijn gelaat niet hadden opgemerkt, zouden wij eene verdedigende houding hebben aangenomen, doch hij berigtte ons terstond, dat het ter bezigtiging aangeboden artikel een foltertuig was, dat men aan boord van het slavenschip *Erie*, hetwelk door het Vereenigde Staten Geregtshof veroordeeld was om verkocht te worden, gevonden had. Het is eene zweep, die er verschrikkelijk uitziet. Zij is gemaakt van gedroogde rhinoceroshuid, en heeft twee riemen of slagen, die gemaakt zijn door het stuk huid tot acht duim van het einde af te splijten, dienende het ongespleten overschot tot steel. De slagen zijn ongeveer twee voet lang, en zijn in een gedraaid tot de hardheid van ijzer. Langs al de kanten van elken slag ziet men teekens dat de zweep gebruikt is, in de vlekken, die gemakkelijk te herkennen zijn, en die zoo smartelijk het doel toonen, waartoe zij zijn aangewend. Eene der oorzaken van den dood der pas gevangene Afrikanen is hier duidelijk zigtbaar, want gene menschelijk wezen kon vijftig slagen met die zweep krijgen en in leven blijven. — *N. Y. Evening Post.*

DE ZENDELINGSVROUW. — Een Sierre Leone blad meldt, dat eene blanke vrouw, laatstleden Mei, haren echtgenoot, eenen zendeling, de Rivier Cavalla op vergezelde, en de grootste nieuwsgierigheid en bewondering opwekte, onder de zwarte bewoners dier gezegende streek, alwaar eene blanke vrouw vroeger nooit gezien was. Allen wilden haar aanraken, en er werd groote verbazing aan den dag gelegd bij het voelen van heur haar. De Koning van den Nijinemo stam noemde haar "zeer schoon," en maakte haren echtgenoot zijn compliment over zijnen smaak in haar te kiezen. En toen zij hem zeide, dat hij andere blanke vrouwen zou kunnen zien, die haar overtroffen, zeide hij, dat dit nooit gebeuren zou, of het zou nog lang duren. Uit hoofde van hare tegenwoordigheid, was de opkomst tot de preek buitengewoon groot. Gedurende haar bezoek in het zendelingsstation, kwamen honderden haar bezoeken, die zeiden dat zij thans te vreden zouden kunnen sterven, nu zij zulk een wonderbaar iets als eene blanke vrouw gezien hadden.

(*Ingezonden.*)

Vergelijkend raadsel.

Vergelijk de verongelukte stoomboot *Lady Elgin* bij de Vereenigde Staten; den schoener *Augusta* bij Gods gramschap; het meer bij Gods grootheid; het onweder bij de wet; den hagel en den wind bij de geestdrift des volks, en de baren bij de zonde. Denkt er over na en die het weet zwijge tot de duikers de zaak goed onderzocht hebben. Men leze met aandacht en eerbied psalm 93 en 94.

J. B.

MILWAUKEE, 23 Nov, 1860.

Handelingen van de Co. Board of Supervisors

in hare jaarlijksche zitting, beginnende 13 Nov. 1860.

LEDEN VAN DE BOARD.

Holland	W. F. Mitchell
Abbott	J. P. Carroll
Scott	E. W. Robbins
Wilson	J. Brehm
Lima	C. N. Clough
Lyndon	G. W. Stone
Mitchell	A. Rounswell
Sheboygan town	W. Ashby
Sheboygan City 1 Ward	J. H. Mead
2 Ward	J. W. Hamilton
3 Ward	M. Meyer
4 Ward	A. L. Crocker
Sheboygan Falls	H. Tidman
Sheboygan Falls Village	N. C. Farnsworth
Plymouth	R. Puhlmann
Greenbush	E. W. Stannard
Mosel	W. Wipperman
Hermann	John Bredemeyer
Rhine	Julius Wolff
Russell	M. Byrne

13 Nov. 's morg. 10 uur.

De Board door den Voorzitter tot de orde geroepen, de rol afgelezen, een quorum aanwezig.

De Board verdaagde toen tot 14 Nov., 's morgens 9 uur.

14 Nov. 's morg. 9 uur.

De Board vergaderde als verdaagd, de rol gelezen, alle leden aanwezig; het journaal gelezen en goedgekeurd.

Voorgesteld door Mr Crocker en doorgegaan, dat de regels der werkzaamheden, ingesteld door de vorige Board of Supervisors in hunne jaarlijksche zitting, door deze Board wordt aangenomen, met die verandering, dat de gevangenis commissie thans genoemd wordt: Gevangenis en County Gebouwen Commissie.

De Voorzitter kondigde de volgende staande Commissien aan:

Commissie van Sheriffs, Vrederegters en Constabels rekeningen.

De heeren Mitchell, Rounswell en Bredemeyer.

Commissie van algemeene schuldvorderingen.

De heeren Stone, Clough en Brehm.

Commissie van Schatmeesters rekeningen.

De heeren Wolff, Robbins en Hamilton.

Commissie van Klerksrekeningen.

De heeren Puhlman, Carroll en Byrne.

Commissie van Gevangenis en County Gebouwen.

De heeren Crocker, Robbins en Clough.

Commissie van nalatige taxcertificaten.

De heeren Tidman, Wipperman en Meyer.

Commissie van verzoekschriften.

De heeren Mead, Ashby en Wippermann.

Commissie van Armenrekeningen.

De heeren Farnsworth, Ashby en Crocker.

Op voorstel van Mr. Farnsworth, om eene speciale commissie van drie leden aan te stellen — van welke Mr. Mead de Voorzitter — aan welke alle rekeningen van door den jongsten brand veroorzaakte kosten zullen verwezen worden, stelde de Voorzitter de heeren Mead, Carroll en Puhl man tot zoodanige Commissie aan.

Door Mr. Crocker: Besloten dat er eene commissie van financien gevoegd worde bij de lijst der staande commissien — de voorzitter van gezegde commissie te zijn de voorzitter dezer Board. De aangestelde commissie: de heeren Stannard, Tidman en Hamilton.

De Board verdaagde tot 's namiddags 1 uur.

14 Nov. nam. 1 uur.

De Board vergaderd als verdaagd; allen aanwezig.

Op voorstel van Mr. Crocker werd besloten, dat de Voorzitter van de Co. Board gemagtigd wordt, om zekere County armen in zijne hoede te nemen en over hen te beschikken, zoo als hij in het belang der County het best geschikt zal achten.

Door Mr. Wolff: Besloten de commissie om met den Klerk af te rekenen te gelasten, in haar rapport duidelijk op te geven:

1. De som gelds, door den Klerk, voor de lossing van landerijen, sedert zijne laatste afrekening met de Board ontvangen.
2. Het bedrag der gedurende dien tijd vernietigde taxcertificaten.
3. Het bedrag van lossingsgelden, aan den County Schatmeester overbetaald.
4. Het bedrag van lossingsgelden aan particuliere houders van taxcertificaten overbetaald.
5. Het bedrag des loons, ontvangen voor het drukken van lossingslijsten.
6. Het bedrag des loons, door den Klerk ontvangen voor het uitgeven van lossingscertificaten.
7. Het bedrag des loons, door den Klerk ontvangen voor het opmaken der Tax-Deeds.

Verdaagd.

15 Nov. 's morg. 9 uur.

De Board vergaderd als verdaagd; allen aanwezig; het journaal gelezen en goedgekeurd.

De Commissie van algemeene schuldvorderingen bragt berigt uit over verscheidene bills, over welke door de Board beschikt werd als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan.
J. L. Sexton	$ 1,50	$ 1,50
Jas. H. Hogan	7,44	5,44
Hawley Topper	2,50	2,50
E. L. Adams	4.00	4,00
A. F. Wheeler	23 67	23.67
A. C. Gibson	5,00	4,00
P. J. Schneider	8,00	6,00
M. Butler	9,00	9,00
H. S. Harmon	3.00	3,00
J J. Brown	35,00	35.00

De Commissie van sheriffs, vrederegters en constabels rekeningen bragt berigt uit over verscheidene rekeningen, over welke door de Board beslist werd als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan
Luke Chamblin	$ 4,60	$ 4,60
James Dunder	2,19	1,49
Fr. Hahn	2,31	2,31
Chr. Nagel	3,00	3,00
H. A. Daily	2,19	1,49
Chas. A. Baldwin	23,62	15,62
Geo W. Barnard	1,38	1,88
A. Truttschel	4,06	3,20
Jos. Wedig	19,63	19,63
Aug. Telgener	4,32	4,32
Sam Butler	4,56	4,56
James Preston	1,25	1.12
Geo. Thies	159,93	159,93
A. C. Festerling	5,85	5,60
A. W. Dawley	1,73	1,73
W. Elwell	68,21	68,21
James H. Honen	2,25	2,25

De Klerk van de Circuit Court bragt een afschrift van certificaten in, afgegeven aan Goswo renen ens., hetwelk gelast werd aan te teekenen en aan te rijgen.

De rekening vann E. Kastner opgenomen en toegestaan tegen $ 2,59.

Op aanbeveling van de Commissie van armen rekeningen werden de volgende rekeningen toegestaan:

	Geeischt.	Toegestaan.
Town Sheboygan	$ 96,22	$ 96,22
„ Plymouth	7.00	7.00
„ Mitchell	112,71	112.71
„ Holland	88,25	88,25
„ Rhine	35,00	35,00
„ Lima	246.88	246,88

Op voorstel van Mr. Crocker werd den Voorzitter van town Lima gelast, een zeker regtsgeding van gezegde town vs. de stad Prescott tot een einde te brengen.

Op voorstel van Mr. Farnsworth werd de stemming, door welke de armenrekening van Lima werd toegestaan op nieuw in overweging genomen.

Verdaagd tot 's avonds half zeven.

15 Nov. 's avonds half zeven.

De Board vergaderde als verdaagd; quorum aanwezig.

Op voorstel van Mr. Crocker: Besloten dat Mr. Mead zij en bij dezen is gelast, Mrs. Johnson van voldoende middelen te voorzien, om met haar gezin naar Marion, Indiana te verhuizen.

Door Mr. Farnsworth: Besloten dat de som van $ 246,88 worde en bij dezen is toegestaan aan town Lima (zijnde het bedrag van hare rekening voor het ond rhoud van I. C. Pride, eenen krankzinnigen arme), op deze uitdrukkelijke voorwaarde, dat als gezegde town Lima te eeniger tijd na dezen gezegde som van de stad Prescott in den Staat Wisconsin ontvangt, of uit eenige andere bron, voor het onderhoud van gezegden Pride, de dus ontvangen som zal worden overbetaald aan den County Schatmeester van de County Sheboygan, ten gebruike van gezegde County, En den Klerk van deze Board wordt bij dezen gelast, aan town Lima niet af te geven eenige order voor de bij dezen toegestane som of een gedeelte daarvan, voordat de Supervisors van gezegde town of eene meerderheid hunner zich zelven en hunne opvolgers in het ambt bij geschrifte, hetwelk bij den Klerk dezer Board zal worden aangeregen, zullen verbinden, aan de voorwaarden dezes Besluits te voldoen.

Verdaagd.

16 Nov, 's morg. 9 uur.

De Board vergaderde als verdaagd; allen aanwezig, het Journaal gelezen en goedgekeurd.

De Commissie van Sheriffs, Vrederegters en Constabels rekeningen beval het passeren der volgende rekeningen aan, hetgeen door de Board werd toegestaan, namelijk:

	Geeischt,	Toegestaan.
Fred Kuehling	$ 27,78	$ 27,41
Seth Pelton	2,50	2,50
Fr. Hahn	1,12	1,06
J. Rohwer	1,12	1,06
H. Rattsbury	1,12	1,06
P. Schmidt	1,12	1,06
J. Steffen	1,12	1,06
J. Blank	1,47	87
Sam. Camp	1,44	1,44
do.	5,14	5,08
John Stoddard	2,59	2,59
Chs. Meyer	5,66	5,66
do.	6,00	4,00
H. Manegold	1,93	1,93
M. Winter	5,87	5,87
W. German	1,50	75
Fred. Hahn	1,00	1,00
Andr. McLellan	5,44	5,44
John Blank	3,92	3,92
Sam Camp	1,32	1,26
John Ehler	1,56	1,50
D. O. Hawkins	1,66	1,56

De Commissie van Algemeene schuldvorderingen bragt berigt uit wegens verscheidene rekeningen, die door de Board werden toegestaan als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan.
Carl Zillier	$ 40,88	$ 40,88
do	178.95	178,95
A. Stokdijk	4,00	4,00
F. Kuehling	4,00	4,00
Geo. Ramming	1,84	1,84
J. Weisskopf	20,81	20,81
Jos. Schrage & Co.	3,94	3,94
H. Rademacher	1,50	1,50
H. N. Muzzy	16,60	16,60

De Commissie van Armenrekeningen beval 't passeren aan der volgende rekeningen, waarin de Board toestemde als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan.
Town Sheboygan	$ 86,39	$ 86.39
„ Lyndon	205.76	205,76

De Commissie van taxcertificaten bragt een gunstig berigt uit van de volgende rekeningen, waarin door de Board werd toegestemd, n.l.:

Art. No. 87 verkoop 1856 aan M Verdon $3,77
„ „ 116&117 „ 1856 „ E. W Robins 6,35
„ „ 46 „ 1856 „ A McLellan 1.83

De Commissie van verzoekschriften bragt een berigt uit ter gunste van het verzoekschrift van J. Kuster en de Board besloot, dat het in dat verzoekschrift verzochte zou worden toegestaan.

Rekening van L. C. Gury op de tafel gelegd.

Verdaagd.

17 Nov, 's morg. 9 uur.

De Board vergaderde als verdaagd, allen aanwezig, het Journaal gelezen en goedgekeurd.

Het Rapport van de Commissie van Sheriffs, Vrederegters en Constabels vorderingen werd ontvangen en aangenomen, te weten:

	Geeischt.	Toegestaan
F. Kuehling	$ 4.88	$ 1,72
M Lynch	8,27	4,53
Chs. Risler	1,24	1,24
Chs Meyer	5,05	5,05
Fred Kuehling	14,58	6,68
C. W. Sampson	8,39	8,39
„	6,95	6,95
„	4,04	4,04
John Blank	13,62	9,40
Jos. Wedig	2,58	2,58
Geo. Thies	370,31	270,31

De Commissie van Algemeene schuldvorderingen bragt berigt uit van verscheidene rekeningen, waarover door de Board beschikt werd als volgt.

	Geeischt.	Toegestaan.
Geo. A. Stahl	$ 2,48	$ 2,48
Christ. Albrecht	27,12	20.00
Julius Wolff	3,92	3.92
J. Weisskopf	21.80	21,80

Rekening van Julius Wolff en John Peters op de tafel gelegd.

Besloten door Mr. Crocker: dat het onderscheid tusschen County armen en Town armen bij dezen is afgeschaft,

Voorgesteld door Mr. Mead: dat de stemming, door welke het verzochte in het verzoekschrift van Mr. Kuster werd toegestaan, op nieuw overwogen worde.

Toegestemd.

Door denzelfden heer: dat het Rapport der Commissie van gezegd verzoekschrift aldus veranderd worde, dat het leest $ 11,07, in plaats van $ 22,14.

De verandering aangenomen.

Waarop het voorstel, om het aldus veranderde rapport aan te nemen doorging.

	Geeischt.	Toegestaan
H. Niedecken & Co.	$ 45.00	$ 45.00
do	24.60	24.60
H. Bessinger	2.50	1,25

De Rekening van H. J. Young werd op aanbeveling der Commissie van armenrekeningen toegestaan op $ 3.00.

De Board verdaagde tot 19 Nov., 's morgens 9 uur.

19 Nov, 's morg., 9 uur.

De Board vergaderde als verdaagd; de rol afgeroepen; quorum aanwezig; het Journaal gelezen en goedgekeurd.

Op voorstel van Mr. Stone werden de rekeningen van Leber & Peters opgenomen en na eenige aanmerkingen van den District Attorney bij stemming op de tafel gelegd.

Op voorstel van Mr. Crocker werd de Armen Rekening van de Stad Sheboygan tot aanstaanden Woensdag, 's morg. 10 uur, op de tafel gelegd.

Het Rapport van Mr. Richardson, gewezen Voorzitter van de County Board of Supervisors, werd aangenomen en gelast in file te plaatsen.

Verdaagd tot 20 Nov. 's morgens 9 uur.

20 Nov., 's morg. 9 uur

De Board vergaderde als verdaagd; de rol werd afgeroepen; allen aanwezig; het Journaal gelezen en verbeterd goedgekeurd.

De Commissie van Sheriffs, Vrederegters en Constabels rekeningen bragt berigt in over de volgende rekeningen, die door de Board werden toegestaan als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan.
John Wiser	$ 1,12	$ 1,12
A. H. Edwards	114,24	39,81

De Commissie van Algemeene Schuldvorderingen bragt berigt in v. verscheidene rekeningen, waarover de Board besliste als volgt:

	Geeischt.	Toegestaan.
Chas. Chamberlein	$ 5,00	$ 5,00
F. J. Arnved	2,00	2.00
F. J. Mills	484,77	484.77
Rob. Themar	8,00	6.00
E. Rietow	1,50	1.50
Jas Richardson	2,88	2,88
F. J. Mills	213,60	213,60
Carl Zillier	232,12	232,12
Lewis Culver	2,00	2,00
J. Richardson	5,88	5.88

De Commissie van nalatige Tax Certificaten bragt een Rapport in, om de rekening van Geo. W. Weeden, van $ 8,48 $ 8,48 toe te staan.

Het Rapport aangenomen.

De Commissie van Verzoekschriften rapporteerde ter gunste van vergunning van het verzochte in een verzoekschrift van H. Gerrells, wegens te veel belasting zijner landerijen en stond de som van $10,27 daarop toe, en tegen het verzoekschrift van denzelfden om zekere taxtitels van het record te nemen. Beide rapporten aangenomen.

Het rapport van den Klerk dezer Board werd toen ontvangen en verwezen naar de Commissie van Klerks rekeningen.

Door Mr. Tidman: Besloten dat er eene Commissie van drie leden zal worden aangesteld, om de Grand en Petit Jurors onder de verschillende towns en Wards dezer County evenredig te verdeelen. Aangenomen.

De Commissie: de heeren Tidman, Mitchell en Wippermann.

Door denzelfden heer: Dat der Commissie van Gevangenis en County Gebouwen zal gelast worden, te vernemen en er berigt van te geven aan deze Board, op welke voorwaarden deze of eenige andere regtkamer voor het volgende jaar kan verkregen worden. Aangenomen.

De Commissie van Armen Rekeningen bragt berigt in van twee rekeningen, waarover de Board beschikte als volgt:

Rek. van Dr. L. Bock $ 8,50, toegestaan op $ 6,50.

Rek. van Dr. H. St. Sure verworpen met verlof om die in te trekken.

Het Rapport van den County Schatmeester werd ontvangen en naar de Commissie van schatmeesters rekeningen verwezen.

Van de tafel genomen en toegestane rekeningen:

Rek. van J. Peters $53,00 toegestaan op $53,00

" " J. Leber 48,00 " " 48,00

De volgende rekeningen werden toen toegestaan, gelijk er door de Commissie van County gebouwen [illegible] was gelaten.

	Gevorderd.	Toegestaan.
Helene Zaegel	$ 100,00	$ 100,00
Geele & Plath	5,83	5,83
Roth & Schwartz	5,38	5,38
L. Krause & Co.	2,25	2,25
Chas. Krepsky	5,50	5,00

Verdaagd tot 's dam. 2 uur.

20 Nov. 's nam. 2 uur.

De Board vergaderde, volgens verdaging; de rol afgeroepen; een quorum aanwezig.

Rek. van H. Townsend opgenomen en toegestaan op $ 5,00.

De Commissie van Sheriffs, Vrederegters en Constabels rekeningen rapporteerde ter gunste van het toestaan der volgende rekeningen. Toegestemd, n.l.:

Rek. van	Geeischt.	Toegestaan.
August Pieper	$ 0.38	$ 0.25
Chas. W. Sampson	4,80	4,80
" do	11,70	11,70
W. Stephan	2,94	1,75

Verdaagd tot 21 Nov., 's morg. 9 uur.

(Wordt vervolgd.)

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacon & Spranger.

Sheboygan, Wis., den 5 December 1860.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,70 @ 0,75
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	– 0,60 @ 0,70
Rogge	" "	– 0,40 @ 0,50
Gerst	" "	– 0,40 @ 0,44
Haver	" "	– 0,18 @ 0,20
Ind. Koorn,	" "	– 0,38 @ 0,44
" " in Aren,	" "	– 0,18 @ 0,22
Witte Boonen,	" "	– 0,50 @ 0,60
Erwten,	" "	– 0,37 @ 0,44
Aardappelen,	" "	– 0,15 @ 0,20
Gras Zaad,	" "	– 1,75 @ 2.00
Droege Appels	" "	– 2,75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 2,00 @ 3,00
Spek [mess]	" "	– 0,00 @ 0,00
Zout,	" "	– 1,37 @ 0,00
Wit Visch,	" "	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel,	" "	– 5.00 @ 5.50
Meel extra 1ste kwaliteit,	" "	– 3.50 @ 4,50
" super fijn,	" "	– 3.00 @ 0,00
Roggemeel,	" "	– 1.50 @ 0,00
Boekweitmeel,	" 100lbs.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Koorenmeel,	" "	– 1.20 @ 2.00
Vleesch	" "	– 3,00 @ 7.00
Spek	" "	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0.10 @ 0,11
Eijeren	per dozijn	0.11 @ 0,12
Timmerhout	" M	– 6,00 @ 10,00
Hout,	" cord	– 1,25 @ 1.50
Geslagte Varkens,	" "	– 4,50 @ 5.00
Hammen,	" "	– 0.09 @ 0.00
Shingles	" "	– 1,25 @ 1,50
Hooi	" ton	– 7,00 @ 8.00

☞ Een Monmouth blad zegt, "in eene andere kolom zal gevonden worden het getuigschrift van onzen stadgenoot, JAMES W. DAVIDSON, Esq., aan Prof. Wood. Dit is een ander der der talrijke gevallen, in welke het grijs haar in ravenzwarte krullen veranderd heeft, en kale hoofden in golvende lokken. Laat iedereen, die aan dit kostbaar geneesmiddel behoefte heeft, het beproeven.

Waarschuwing. — Wacht u voor niets waardige namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde Staten en Canada.

SLAPHEID EN ZWAKTE.

Allen, die aan slapheid of zwakte lijden, waar een gebrek aan veerkracht is, moesten terstond hunne toevlugt tot JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS nemen. Zij zuiveren oogenblikkelijk het bloed en werken op de hoofdbron des levens, door kracht en tier aan het gestel te geven. Voor jonge personen die de vrouwen jaren intreden, met eene ongeregeldheid der functien, en voor moeders bij de levensverandering, zullen deze pillen allerwerkdadigst zijn in de verbetering van het levenstij, dat aan het veranderen is. Jonge en eudachtige mannen lijden op gelijke wijze op dezelfde tijdstippen, wanneer er altijd gevaar is, en moesten daarom eene behandeling met deze zuiverende medicijn ondergaan, die hun eene blijvende gezondheid verzekert.

Dit groot huismiddel beslaat eene plaats onder de voornaamste levensbehoeften, daar aan de wereld het wel bekend is, dat het ongesteldheden geneest, welke andere middelen niet bereiken kunnen; dit is zoo zeker als dat de zon de wereld verlicht.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch zwakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens nemen.

ZITTENDE LEVENSWIJZE.

Geene klasse der maatschappij is meer aan ziekte van de spijsverteringsorganen onderworpen, dan zij, wier zaken hen dringen onophoudelijk binnen 's huis te zijn, of zittende aan eene lessenaar of staande achter eene toonbank. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER zal blijken een ware zegen voor deze personen te zijn, en hen in staat stellen om de pligten van hun beroep te vervullen met eenen moed en eene opgeruimdheid, hun te voren onbekend.

Te koop bij alle droogisten en medicijnverkoopers, voor 75 cents de flesch.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. O Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Keach & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickner & Co, te Cascade.

IETS VOOR JONGE DAMES EN HEEREN

De ondergeteekende zal aan iedereen, die het verlangt, (*kosteloos*) zenden, het Recept en de voorschriften tot het maken van eenen eenvoudigen *plantenbalsem*, die, in van twee tot acht dagen, *Puisten, Vlekken, Zonnigheid, Sproeten, Bruinheid*, en alle onzuiverheden en ruwheid van de huid zal wegnemen, en dezelve laten — gelijk de natuur bedoelde dat zij zijn zou — *zacht, helder, glad en schoon*. Zij die het recept verlangen, met volledige inlichtingen, voorschriften, enz., gelieven te bezoeken of zich schriftelijk te wenden (met een postzegel voor het antwoord) tot

JAS. T. MARSHALL,
Practical Chemist.
No. 32 City Buildings, New York.
544—3m.

LEVENSVERZEKERING.

Zij, die deze *veiligste* en *goedkoopste* bescherming voor hunne huisgezinnen verlangen, kunnen zich dezelve in onze Wisconsin Compagnie verwerven. Dezelve is wezenlijk reeds eene staatsinstelling geworden, daar zij agenten en begunstigers heeft, onder de beste zakendoeners in al de voornaamste plaatsen des Staats. Er is niet langer aan te twijfelen, dat levensverzekering even goed kan gedreven worden in Wisconsin als in Connecticut of eenigen anderen oostelijken Staat.

Terwijl dus aan de eene zijde pligt eischt, dat de menschen hun leven verzekeren, vordert ook dezelve, dat zij hun geld behouden, om het te huis uit te zetten. Vertrouwende dat onze onderneming meer dan even gelukkig geslaagd is, dan al de vroegeren, verzoeken wij onze medeburgers hartelijk, in ons kantoor te komen, Zuid West Hoek der Main en Wisconsin Straat, en zelve te onderzoeken.

S. S. DAGGETT, Pres.
A. W. KELLOGG, Sec.
Milwaukee, Wis.

☞ Agenten te Sheboygan, Wis.
ELLIS & JONES.

Advertentien.

Onderwijzer benoodigd.

De gereformeerde gemeente van Rochester, N. Y., verlangt eenen persoon, die bekwaam is om in het Engelsch en Hollandsch onderwijs te geven, die ook een waardig lid is dier gemeente, zuiver in belijdenis en onbesproken van wandel. Hierop reflecterenden gelieven zich te vervoegen tot

JOHN VAN DOOREN, Ouderling.
Box 2304.

Kruidenierswaren.
Levensmiddelen en
MANUFACTUREN.

De ondergeteekende maakt hiermede zijnen vrienden en het publiek in het algemeen bekend, dat hij in zijnen fraaijen steenen winkel aan de oostzijde van de Achtste straat, tusschen de Pennsylvanie Avenue en de Center Straat, benevens zijne andere waren, bestaande uit

KRUIDENIERSWAREN,
LEVENSMIDDELEN,
GLAS EN AARDEWERK,
VERWSTOFFEN,
HOUTWAREN,
STERKE DRANKEN, enz.

eenen grooten voorraad van manufacturen en allewaren heeft ingeslagen, alle welke goederen, in het groot en klein, tegen uiterst lage prijzen zullen verkocht worden.

Zich ten vriendelijkste aanbevelende

JOSEPH SCHRAGE.
Sheboygan, 1. Oct. 1860. tf.

M. L. DROSSELS'S
Azijnfabrie
in Zägels Block, in de 8ste straat,
SHEBOYGAN, WISCONSIN,

Azijn is azijn — o Ja! en water is water; maar het is niet onverschillig uit welken put men het heeft. Even zoo is het met azijn — men heeft slechten en goeden. Eene zuivere ondervinding van azijn, zoo om dagelijks te gebruiken, als om in te maken, heeft ons doen ondervinden, dat de volgende advertentie alle aandacht verdient:

Moutazijn, appelwijnazijn, en zuivere druivenazijn, in het klein en het groot, is te bekomen van 6 tot 15 dollars de barrel, naar hoedanigheid, terwijl men er voor instaat, dat elke barrel de kwaliteit bevat, die bedongen is.

M. L. DROSSEL & CO.
Sheboygan, 19 Sept. 1860. tf.

La Crosse en Milwaukee

Rail Road trains verlaten Milwaukee 5 minuten voor 2 ure.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent
Milwaukee, 1 Sept. 1860. 539tf.

NIEUWE
Goederen.
1860.

GOEDKOOP!!

A. P. LYMAN,

maakt bij desen het publiek van Sheboygan County en omstreken bekend, dat hij dezer dagen den grootsten en uitgezochtsten voorraad van koopwaren van New York en Boston ontvangen heeft, dien hij nog ooit heeft kunnen aanbieden. Dezelve bestaat uit:

Ellenwaren, kruideniers-waren, laarzen en schoenen, glas- en porceleinwaren, spijkers, vensterglas, olien, verwen enz.

Hij biedt al deze waren, tegen de laagste prijzen, voor contant geld, producten of aan stipt betalende kalanten op kort credit, aan.

KOOPLIEDEN
en
Marskramers

in het land worden bij dezen voornamelijk verzocht, mijnen voorraad van WAREN en mijne PRIJZEN te onderzoeken, eer zij ergens anders koopen, en zij zullen dan beslissen kunnen, of het voor hen voordeeliger is, hunne waren te Milwaukee en Chicago te koopen, waar zij extra vracht, assurantie, wissellionten, hooge prijzen voor elke oude kist, flesch en vat te betalen hebben, en nog bovendien hunnen tijd verliezen, of te

SHEBOYGAN,

waar zij waren kunnen koopen, welke zij met vaste overtuiging elken kalant slechts kunnen aanbevelen en welke, altijd op de toonbank liggen, hun niet zoo hoog komen te staan, als dezelfde waren, als zij in Milwaukee gekocht worden. Dit zijn daadzaken, die het waard zijn, dat men dezelven overweegt.

VERDER WENSCH IK TE KOOPEN:

100,000 pond goede najaarsboter, 10,000 pond potasch, 10,000 bushel asch, 10,000 bushel haver, 1,000 bushel graszaad, 1,000 bushel erwten, 5,000 bushel gerst, 1,000 bushels boonen, 1,000 stuks schapenvellen, 1,000 stuks vet rundvee, 1,000 stuks vette varkens.

Sheboygan, 13 Nov., 1860.

A. P. LYMAN.

BEKENDMAKING.

De Vennootschap (Compagnie), welke tot hier toe tusschen Joseph Schrage en Godfried Stamm, onder de firma JOSEPH SCHRAGE & Co., bestaan heeft, is dezer dagen met wedersijdsche overeenstemming ontbonden. Alle rekeningen moeten vereffend worden met G. STAMM, in wiens handen alle boeken der firma geplaatst zijn. De heer SCHRAGE zal de zaak op zijnen eigen naam voortzetten.

JOSEPH SCHRAGE,
GODFRIED STAMM.
Sheboygan, 18 Sept. 1860.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.
503 tf.

De eenige bereiding,
WAARDIG
het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor C. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 26 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee fleschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,
BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

Slamaston, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwe
WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in fleschen van derderlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee.

D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.
Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

Henry van Tilborg

door den Gouverneur dezes Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich ten allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.

Woensdag, 22 Augustus, 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruidenierswaren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

IJZERGIETERIJ
VAN
JOSEPH KELLER.

Bijdezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

Dr. HOOFLAND'S
Duitsche Medicijnen,
de
GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

D. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever, of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van

gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

D. Hoefland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen "*Everybody's Almanac*", die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveelberigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven.

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

JE MAINTIENDRAI

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet genoigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *verzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—Boerhave's hollandsch bitter—altijd verligting, zoo niet eene vooruitende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het voordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekten zenuwachtige,— ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnde huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den siekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer nog het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest! — Iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid en herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die sonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de zoekte eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan toouverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak weg* te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eene theeslepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dages.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co
eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.
Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. Sheboygan, Wis.

J. J. van de Plasse, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago, Ill.
L. D'ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. Wise Bernard, Allen & Reeford, Dubuque, Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella.
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. S. Fr Miller, Tucker, [illegible] & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Minnesota. wy473

ROCK HILL.

De koren molen, [illegible]
ROCK MILL [illegible]
genaamd, te [illegible]
Sheboygan Falls [illegible]
is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter helpen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem [illegible] krijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,
OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

bezorgt vele andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria
ACADEMIE
Voor jonge jufvrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	3,00
Piano	6,00
Guitarre	5,00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van wasbloemen	4,00
" garenwerken	4,00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

5066m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen het geëerde publiek te kennen, dat hij, bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

ALLERBESTE
TARWE
ROGGEBLOEM &c.
TE KOOP IN DEN
EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van vooder voor handen.

394tf. V. E. Young, agent.

ken, een van elk artikel meer, dan bedongen was. De waarheid was, dat de schok, dien hij een uur te voren ontvangen had, bijna die uitwerking had gehad, dat hij zijnen vrekkigen aard uit hem verdreven had.

Kapitein Hinton bleef zich nog bij den winkel ophouden. Daarop kwamen de soldaten en arbeiders (dezelfden, die vroeger om eene dergelijke boodschap gekomen waren,) om de artikels der loskooping af te halen. De oude man was zoo opgeruimd, als bij de vorige maal norsch en knorrig was, en hij gaf nimmer eene partij goederen met grooter genoegen over, dan hij deze deed. Het was inderdaad eene verligting voor zijn gemoed, toen de artikels buiten zijn gezigt gebragt en op hunne liefdeboodschap uitgezonden waren.

"Een fraaije losprijs, Mr. Kingston," merkte Kapitein Hinton aan, terwijl de goederen vervoerd werden. "Maar buksen en ammunitie zijn gevaarlijke dingen, om in handen onzer bitterste vijanden te plaatsen."

"Het komt er niet op aan wat zij zijn, zoo lang zij er toe dienen, om mijnen zoon van gevangenschap en dood te verlossen," was des ouden mans vlug antwoord.

"Is het wettig aldus wapens en ammunitie aan den vijand te verkoopen, in tijd van oorlog?" vraagde de officier, met veel beteekenenden nadruk.

"Ik geef er niet om wat het is, als zij mijnen zoon maar terug brengen," antwoordde de koopman.

"Miss Isabella schijnt veel belang in uwen zoon te stellen," zeide de officier op eenen vragenden toon.

"Het verheugt mij te weten, dat zij dit doet; maar dat is hare zaak — niet de uwe of de mijne."

"Misschien heb ik meer belang bij die dame, dan gij denkt," merkte Hinton aan.

"Het is beter, er van af te zien," antwoordde de koopman vinnig; "want als ik regt gehoord heb, stelt zij niet veel belang in u."

De teleurgestelde kapitein, niet in staat zijnde om den koopman vrees aan te jagen of eenige inlichting van hem te bekomen, keerde zich om en vertrok, wraak mompelende tegen hem, die op het gouden pad stond, dat hij zelf wilde betreden hebben, en een plan beramende, waardoor hij de inzigten van zijnen medeminnaar, en de vermoedelijke plannen van Isabella tot bevrijding van desen uit de gevangenschap, zou kunnen dwarsboomen.

Intusschen sukkelden de personen met de goederen slechts al te langzaam naar de plaats der inscheping, want de dag was bij uitstek heet en drukkend, en zij die het werk van dragers deden hadden eenen zwaarderen last, dan bij de vorige gelegenheid.

De dag was bijna afgeloopen, eer alles gereed was, om de baai af te zakken, doch ongelukkig diende ditmaal het tij hen niet goed; — het was thans vloed — en op het uur toen zij den vorigen dag waren op reis gegaan, was het beginnen te ebben.— Zij achtten het daarom raadzaam te wachten tot half elf, als wanneer het tij veranderen zou.

Deze schikking ergerde Kleine Huks een weinig, die voor de anderen was aangekomen; en daar er soms eene bende blanken, die op verkenning uit waren, in de nabijheid kon zijn, welke hem zeker zonder gevangen nemen, als zij hem in handen konden krijgen, gaf hij den soldaten te verstaan, dat de boot buiten bukseschot van den wal af moest worden vastgemeerd. In deze schikking stemden zij eindelijk toe, en het anker der kleine boot werd ongeveer twee honderd roeden van de kust af uitgeworpen. Zelfs thans gevoelde de indiaansche stomme zich niet geheel vrij van arg-

geld of prijs naar dien rooden duivel, Philip, van Mount Hope, gezonden, enkel om mijnen zoon uit zijne klaauwen te halen."

"En Philip heeft ze teruggezonden," zeide de jongen."

Des ouden mans gewoonlijk bloeiend gelaat werd plotseling bleek.

"Welnu! Ga voort!"

"Philip is een goed kenner van ammunitie," zeide de knaap, bij wijze van waarschuwing.

"En mijn zoon! — wat zeiden zij van Edward?"

"Dat hij nog in de magt des Indiaans is, en dat Philip vreeselijk verwoed was, omdat gij hem kruid om rotsen te laten springen, en musketkogels voor zijne buks, en wapens, die niet van dienst konden zijn, gezonden hebt."

"O, ik zie alles!" riep de nu bevreesd wordende vader angstig uit; "ik zie alles. Ik ben de dood van Edward geweest, van mijnen eenigen zoon — mijne hoop — de staf van mijnen ouden dag. Och! De hemel vergeve mij, dat ik verzuimde zijn leven te redden, toen ik de magt had zulks te doen. Is er thans geene hoop! Och neen! Philip, in zijne gramschap, heeft hem zeker vermoord. Ik zal nooit mijnen armen jongen wederzien. Nooit, nooit!"

Op deze wijze gaf de oude man lucht aan zijne gewaarwordingen. Hij raasde en tierde gelijk een waanzinnige. Hij brak te de ijselijkste verwijtingen tegen Philip uit, en overlaadde ook zich zelven met de leelijkste vervloekingen. Zijne wanhoop en woede waren zoo hevig, dat de knaap vreesde dat de oude man zich zelven eene doodelijke wond zou toebrengen, in eenen staat van groote ontsteltenis uit den winkel liep, en het gansche dorp in rep en roer bragt.

Zoo kwam het dat zoo veel volks zich daarheen begaf. De eersten, die den winkel bereikten, vonden den koopman op den vloer liggen, krimpende van zielsangst. Zij hielpen hem op, doch hij rukte zich met de kracht van eenen maanzieke van hen los; en het was niet voordat drie of vier sterke kerels hem gepakt en gebonden hadden, dat hij magteloos werd. Allen dachten dat hij krankzinnig was — en inderdaad het was er niet ver af, want elke poging om met hem te redeneren, of hem te bewegen de oorzaak van zijn verward en dol spreken en doen uit te leggen, was vruchteloos.

Te midden van dit jammerlijk tooneel verscheen Isabella Berkeley. Zij verzocht allen den winkel te verlaten, daar zij geloofde zijn krank gemoed dien troost te kunnen geven, die hem tot zijne gewone bedaardheid zou terugbrengen. Aan de dochter van Sir Reginald Berkeley kon zulk een billijk verzoek niet geweigerd worden, en zij vertrokken terstond, ofschoon velen nabij het gebouw bleven hangen.

"Ik kwam om van uwen zoon te spreken," zeide zij op eenen [illegible] toon tot den bedroefden man.

"Mijn zoon! Hemel! mijn zoon heeft marteling en dood ondergaan van onbarmhartige wilden!" riep de [illegible].

"Neen, Mr Kingston, uw zoon leeft nog, ofschoon in gevangenschap, en het is nog in uwe magt hem te redden."

"Och, wat zegt gij, Miss [illegible]?" zeide hij. "Spreek die woorden nog eens!"

"Edward leeft, en gij zult hem zien," herhaalde zij.

"De Hemel zegene u [illegible] woorden! Ik dacht dat ik hem vermoord had — dat zijn eigen vader zijn moordenaar was. O hemel! Die gedachte had mij bijna gek gemaakt. Spreek, hoe moet ik hem redden! Maak die touwen los, met welke de beambten der justitie mij gebonden hebben. Zij hielden mij voor schuldig,

Mengelwerk.

Mededingers in liefde en oorlog,

of

De branders van den Hudson.

Een verhaal uit de Omwenteling.

(Uit het Engelsch.)

Het was in Julij 1776, eenen tijd, in welken nog de weerklank der vrijheidsklok uit "Old Independence Hall" gehoord werd; toonen, dien nooit sterven zullen, zoo lang er tirannen leven — toen de tooneelen van het heldhaftig verleden plaats hadden, van welke ik den geheimzinnigen sluijer zal opheffen.

Allen, die in de amerikaansche geschiedenis te huis zijn, weten, dat Lord Howe, voor den slag van Long Island, terwijl de Amerikanen nog de stad NewYork in bezit hadden, eenige fregatten, en bommen- en ammunitie schepen, door de Narrows naar New York en in den Hudson zond, om daardoor de verbinding te water, tusschen ons noorderleger en het onder 't opzigt lellijk bevel van Washington afhanden af te breken. Dit werd in eenen donkeren nacht, met hulp van koningsgezinde loodsen, gemakkelijk uitgevoerd, ten spijt onzer talrijke batterijen, die het kannal bestreken — een kannal, dat nog veel te veel nadrukkelijke verdediging ontbeert, als weder eens een door donkerheid en stoomkracht ondersteunde vijand beproeven mogt, de trotschste en rijkste stad van Amerika in bezit te nemen of te verwoesten. Zoo veel tot inleiding. En thans het gordijn in de hoogte, achter hetwelk een paar onzer karakters op ons wachten.

Op een klein door bosch begrensd grasplein, bijna tegenover Fort Lee en niet ver van de verschansingslijn, die van Fort Washington uitging, stapten twee mannen op en neder. Aan hunne hevige bewegingen zou men gezegd hebben, dat er slechts eene kleinigheid toe noodig was, om, hen van eenen pas aangevangen woordenstrijd tot een vuistgevecht te drijven.

Beiden waren ontwijfeld Amerikanen. Hunne kleeding en hunne roode wangen toonden, dat zij tot die klasse van menschen behoorden, die meer op de kusten van het door storm geteisterde meer, dan op den tegen, onbewegelijken oever te huis is. Waarschijnlijk waren zij bewoners van een der vaartuigen, die van den Hudson punt af, over het nauwe kanaal van Spuiten Duivels kreek, gezien konden worden.

Een der mannen was zeer groot en gespierd, maar daarbij welgemaakt. De andere was van middelbare grootte, met eene breede gewelfde borst, gedrongen ligchaamsbouw, aanmerkelijke spierontwikkeling, vaste, regte houding, en krachtige, snelle beweging. Het electrieke vuur in het fonkelen van zijn oog toonde aan, dat er in zijn binnenste eene drift woonde, die slechts opgehitst behoefde te worden, om uit te barsten,— Doch op den tijd, van welken wij spreken, was hij de bedaardste van allen, want hij zeide slechts weinig, terwijl de andere — Jim Bashford willen wij hem noemen — aan zijne tong den ruimen teugel vierde.

"Ik zeg u, Ned Clifford, dat gij uw vaartuig regt voor den wind brengen en eene andere ankerplaats zoeken moogt," zeide de langste van beiden. "Er bestaat meer dan eene reden, waarom Julia River en gij nooit in dezelfde hangmat schommelen zult. Vooreerst weet ik, dat zij mij even zoo goed, zoo niet beter, lijden mag als u. Ten tweede is mijne sloep geheel getakeld, en zij meet honderd ton, terwijl de uwe maar zestig meet en er niet meer dan twee derde van u toebehoort,— en ten derde ben ik een gepaster man voor haar. Nu reeds is zij eenen halven kop grooter dan gij en zal nog groeijen, want zij is eerst achttien. Wel, man, naast haar ziet gij er als een dwerg uit."

"Een klein huis, goed ingerigt, is beter dan een groot huis en niets er in," zeide Ned bedaard. "Verstaat gij mij, Jim?"

"Misschien wilt gij daarmede zeggen, dat gij meer brein en hart bezit dan ik," riep de ander wild.

"En spierkracht ook," antwoordde Ned zoo koel als vroeger.

"Dat staat nog te bewijzen," riep de ander, hoed en rok afwerpende. "Dat moet tot een einde komen, Ned, en hoe eer het geschiedt, hoe beter voor ons beiden. Als gij denkt, dat Julia het waard is, dat men om haar vecht, goed, kom aan dan maar, en laat hij, die het wint, haar nemen en de ander er geen woord meer van spreken!"

"Ik mag op die wijze mijne aanspraken op haare hand niet beproeven, en wel des te minder, daar ik hoop heb, zoo ik haar hart te bezitten," antwoordde Ned met de vroegere kalmte.

"Zijt gij een lafaard?" riep de ander spottend, terwijl zijn gezigt van gramschap purperrood werd.

"Was hij een lafaard, die twee jaren geleden u te Boston te hulp kwam en een hagel rot britsche soldaten teruggedreef, die u neergeslagen hadden en vermoorden wilden? Was hij een lafaard, die u opnam, zoo bloedend als gij waart, en wegdroeg?"

"Ned — Ned —"

"Stil, Jim Bashford — wacht tot ik gereed ben! Was hij een lafaard, die u overboord nasprong, toen gij een jaar geleden in Hurl Gate door eene zeilspriet werd over boord geslagen, en die, om u te redden, bijna zijn leven verloor?"

"Ned, Ned! Wat ben ik bedroefd over hetgeen ik u gezegd heb! Ik weet, dat gij geen lafaard zijt, maar mijne liefde tot het meisje maakt mij half wanzinnig. Ik heb mijn hart aan haar gehecht en geloof, dat ik om harentwil met mijnen eigen vader twisten zou. Maar vergeef mij Ned; ik zal beproeven haar uit mijne gedachten te verbannen."

"Dat niet, Jim," zeide de andere, zijne hand toesteekende. "Dat niet, want ik geloof niet, dat ik u nog lang in den weg zal zijn."

"Hoe?" vraagde Jim angstig, want elk spoor van toorn was van zijn gezigt geweken, en hij greep Neds uitgestrekte hand met eenen zoo warmen druk, als of er nooit toornige woorden tusschen hen waren gewisseld. "Welke reden hebt gij, om dat te zeggen?"

"Ziet gij ginsche vaartuigen?" vraagde Ned, naar de engelsche oorlogschepen wijzende.

"Zeker zie ik die," antwoordde Bashford.

"Goed, als zij bij zonsopgang nog daar zijn, dan zal Ned Clifford niet meer in leven en zijne sloep verdwenen wezen, en gij zult goede uitzigten op Julia's bezit hebben."

"Verklaar mij wat gij meent, Ned; want ik versta u in het geheel niet."

"Hebt gij wel eens van branders gehoord, die men tot het vernielen van voor anker liggende vloten gebruikt?"

"Ja," antwoordde Bashford; "maar ik heb er nooit gezien."

"Dan zult gij er dezen nacht eenen zien," zeide Ned op eenen vasten toon. "Ik hoorde gisteren Generaal Washington zeggen, toen hij hier op deze plaats stond, dat, als gindsche vaartuigen vernield werden, de vijand bevreesd gemaakt en hij mogelijk in staat gesteld kon worden, om de stad te redden. — Waar is het, ik heb Julia innig lief, maar mijn lijdend vaderland bemin ik nog inniger, en ik heb besloten, mijne sloep als brander uit te rusten, om haar dezen nacht in de vloot te laten loopen, al zou ik er ook mijn leven bij verliezen."

"Bij den hemel, gij zijt een edel mensch, Ned; maar gij zult mij niet overtreffen in opoffering voor het vaderland. Ik wil Julia opgeven; maar in de poging om de vloot te vernielen, verlang ik het aandeel eens branders. Twee branders zullen den uitslag meer zeker maken, en als gij mij helpen wilt, dan zal mijne sloep zoo goed als de uwe voor het werk worden gereed gemaakt."

"God zegene u, Jim — uw hart zit op de regte plaats — God zegene u!" riep Ned geroerd uit.

"Amen!" zeide eene zware basstem, en een man van een deftig voorkomen, wiens bewegingen, schoon waardig, toch bevallig en wellevend waren, trad voorwaarts.

"Houdt mij niet voor eenen luisteraar, mijne heeren," zeide hij, terwijl hij naderde. "Het toeval bragt mij in het bereik van uw onderhoud, en ik heb alles gehoord, wat gij gezegd hebt."

"De generaal — zijne Excellentie; de bevelvoerende generaal!" riepen beide jonge lieden, terwijl zij, met den hoed in de hand, eene eerbiedige buiging maakten.

"Zet uwe hoeden op, mijne heeren, zet uwe hoeden op," zeide Washington, "en laat ons over kapitein Clifford's voorstel spreken. Het bevalt mij in der daad; want gindsche schepen liggen buiten het bereik onzer batterijen en derzelver tegenwoordigheid verontrust mij buitengewoon. — Weest verzekerd, dat, moogt gij uwe vaartuigen verliezen, eene dankbare regering u de waarde derzelven zal teruggeven."

De jonge kapiteinen gingen met den grooten Generaal naar hunne sloepen en ontvingen aanwijzingen tot gereedmaking derzelven. Ook ontvingen zij eene order aan den Kwartiermeester Generaal voor alles, wat zij hiertoe noodig hadden. Bij het afscheid wenschte hun de Generaal het beste gevolg op hunne koene en gevaarlijke onderneming, nadat hij hun de ondersteuning des commandants van Fort Washington met booten en manschappen beloofd, en hun gezegd had, dat zijn eigen oog op hen rusten zou, zoodra de nacht aangebroken was.

(Wordt vervolgd.)

en waren op het punt van mij naar de gevangenis te slepen. Maar ik ben onschuldig. Gij, lieve jufvrouw, verzekert mij, dat ik onschuldig ben. Zeg den beambten dat ik geen kindermoorder ben."

"Wees bedaard, Mr. Kingston — ik zal u los maken," zeide Isabella, en zij bevrijdde zijne handen van de sterke koorden, waarmede zij gebonden waren.

De oude man stond op, doch hij had zijne krachten bijna geheel uitgeput, terwijl hij worstelde met de booze gedachten, die hem folterden, en zonk achter over in den stoel, zoo hulpeloos als een kind.

"Ik zal alles doen om hem te redden.— Neem mijn goed, mijn geld, ja, mijn leven, als het noodig is!" zeide hij met eene zwakke stem.

"Het schijnt dat Philip den losprijs heeft teruggezonden," merkte zij aan.

"Ja, ja, ik weet het — ik had, ze niet moeten zenden — zij zijn geheel zonder waarde — het was slecht, ik weet het, maar de Hemel vergeve het mij! Ik zal alles goed maken."

"Het is wel — de bode heeft mij met zijn zendschond met den indiaanschen koning bekend gemaakt, die slechts dat vraagt wanneer hij in omwegen [illegible] — maar ik smeek u, zend hem de beste ammunitie en de beste wapenen, die gij hebt."

"Het zal geschieden — hij zal ze hebben, en meer!"

"Goed! Over een uur zullen dezelfde lieden, die de eerste maal kwamen, dezelven komen afhalen. Denk er aan — het is de eenige weg — dat [illegible] jongeling in de kolonie — dat gij deze nietige [illegible] doet! Wees mijn vader niet afwezig geweest, hij zou dit liever gedaan hebben, dan dat een haar van Edward Kingston's hoofd een gedeerd worden."

Isabella keerde zich om, om weg te gaan, toen zij op den drempel ontmoet werd door eenen jongen mensch, doch voor iemand van zijne jaren van een streng en forsch voorkomen. Het gezigt van hem deed de kleur uit hare wangen wijken; want hij moest, dacht zij, alles gezien, alles gehoord hebben. En wie was hij, die zoo bij haar binnendrong? Wie was hij, wiens plotselijke en onverwachte verschijning de kleur der roos van haar gelaat deed verdwijnen, en haar ligchaam deed sidderen? Het was de mededinger van Edward Kingston naar de hand van Isabella! Hij was de begunstigde en uitverkorene van Sir Reginald Berkeley, den vader; hij was de gehate en verworpene der hooghartige, moedige en schoone Isabella, de dochter.— In eenen zekeren zin was zij zijne verloofde — daar de vaders van beiden, toen zij nog kleine kinderen waren, en voor zij naar de nieuwe wereld uitweken, stilzwijgend waren overeengekomen, dat zij een paar zouden worden.

"Miss Berkeley," zeide hij, zijne hand uitsteekende, "het is lang geleden, dat wij elkander ontmoet hebben."

Zij weigerde de uitgestokene hand, en een weinig bekomen zijnde van de ontsteltenis, welke het gezigt van dezen man haar veroorzaakte, antwoordde zij:

"Ik had gehoopt, kapitein Hinton, dat wij elkander nooit weder zouden ontmoeten, na hetgeen er is voorgevallen toen gij het laatst aan ons huis waart."

"De ellendige parvenu beleedigde mij, en ik sloeg hem met mijne rijzweep!" riep de jongman driftig.

"Neen," hernam Isabella, ligt vertoornd; "de fatsoenlijke heer werd door eenen gebrochenen kerel met de zweep geslagen. Gij maakt het, zie, ze nog wel in de tegenwoordigheid van dames, die niet alleen de aanleiding, maar ook den slag hoorden."

De indringer wist de waarheid van deze aanmerking, doch het griefde hem diep,

dat het hem in het aangezigt verweten werd door de dame, wier gunst en genegenheid hij toch nog had gehoopt te winnen.

"Miss Isabella is zeer streng tegen haren aanstaanden echtgenoot," merkte de beleedigde officier aan.

"Denkt gij dan dat ik ooit kan toestemmen met u te huwen?" vraagde het trotsche meisje op eenen toon van verachting.

"De verloving had vele jaren geleden plaats," antwoordde de vrijer, nog steeds de woede, die in hem brandde, beteugelende. "Onze ouders vonden het goed, dat wij, eenen betamelijken ouderdom bereikt hebbende, zouden huwen."

"Er is zulk eene *overlevering* in de familie," antwoordde Isabella spottend.

"Eene *uitgedrukte* overlevering," riep de kapitein.

"*Mondeling* uitgedrukt," antwoordde het meisje.

"*Schriftelijk* uitgedrukt," volhardde de jonge Hinton.

"Dan is het een valsch geschrift," barstte Isabella uit.

"Neen — een *bona fide* contract," antwoordde de kapitein.

"Het is valsch, kapitein Hinton, en dat weet gij ook wel; en nimmer te voren is er over die verloving gesproken, als iets anders dan eene stilzwijgende overeenkomst zijnde. En, al was het een geschreven contract, en al stond Koning Karels onderteekening en zegel er onder, en al was het op uitdrukkelijk bevel van mijnen vader — en ik ben hem altijd gehoorzaam geweest — ik zeg u, kapitein Hinton, ik zou toch nooit eene levende bruid van u zijn."

"Waarlijk, Miss Berkeley," antwoordde de officier, met gedwongene inschikkelijkheid, "gij schijnt dezen morgen over iets zeer opgewonden te zijn."

"En dat iets is u te ontmoeten!" antwoordde het meisje, zoo[?] wordende.

"Neen, jufvrouw Isabella, niet zoo. Veroorloof mij u te verbeteren; dat iets is een zekere gevangene van een indiaansch opperhoofd — hij, dien ik eene getuchtigd hebt! Het is geheel onnoodig zijnen naam te noemen. En er is ook eene zekere dame van hooge geboorte — welker naam ik ook niet wil noemen — die het van een zeker oud indiaansch wijf bezocht — om daar met eenen jongen wilde, eenen bode van koning Philip, te onderhandelen, wegens de hoeveelheid ammunitie, welke zijn vader *van den gemeenschappelijken vijand moet leveren,* tot losprijs voor zijnen zoon — een handel van twijfelachtige wettigheid. Begrijpt jufvrouw Isabella dat?"

"Ik begrijp, dat gij u bemoeit met dat, wat zeer ver is van u aan te gaan!" beet hem Miss Berkeley toe.

"Een van des Konings officieren zijnde, ging ik denken, als ik verbied, dat het mij zeer goed aangaat."

"De dochter van Sir Reginald Berkeley zal, voor elke harer daden, aan hooger gezag verantwoordelijk zijn, dan aan dat van eenen feestdag soldaat! Daarom, allerdapperste Kapitein, wil ik aan *mijne* zaken gaan, terwijl gij, geene eigene zaken hebbende, uw gewoon voorregt van u met onze andere zaken te bemoeijen kunt uitoefenen."

Met dit spotachtig gezegde, wendde zich Miss Isabella van haren gehaten kweller af, en wandelde snel weg, terwijl hij haar met gewaarwordingen van liefde, jaloerschheid, woede en wraakzucht nastaarde.

Intusschen was de oude koopman weder geheel bij zich zelven gekomen, en had zich, gedurende de hier boven medegedeelde zamenspraak, bezig gehouden met *vijf* zijner beste bukken, *vijf* vaatjes van zijn allerbest kruid, en *vijf* zakken allerultmuntendste kogels vol bukken uit te zoe-